BUCHET DE ACATISTE ALE NOILOR MUCENICI ȘI MĂRTURISITORI ROMÂNI

din temnițele comuniste

Asociația SOS “Sprijin-Ocrotire-Speranță”

BUCHET DE ACATISTE
ALE NOILOR MUCENICI ŞI MĂRTURISITORI
ROMÂNI DIN TEMNIȚELE COMUNISTE

TURDA 2022

Cuprins

1) Prefața..... 3
2) Acatistul noilor mucenici și mărturisitori din temnițele comuniste..... 8
3) Viața și acatistul Preacuv. Arhim. Justin Pârvu 28
4) Viața și acatistul Preacuv. Ierom. Arsenie Boca 46
5) Viața și acatistul Preacucernicului Pr. Ilie Lăcătușu. 63
6) Viața și acatistul Mărt. Valeriu Gafencu 85
7) Viața și acatistul Mărt. Constantin Oprișan ……. 109
8) Viața Preacuv. Arhim. Gherasim Iscu 125

Asociaţia SOS “Sprijin-Ocrotire-Speranța” – pentru donații
IBAN RO02 BTRL RONCRT 0335 69 1401 – B. Transilvania

1) Prima mea carte de rugăciuni și învățături creștine broșură A6 – 64 pag - 2017
2) Apărători ai credinței și gliei străbune – file din culisele istoriei neamului meu – broșură A5 - 96 pag - 2018
3) Viețile Sfinților Români – file de pateric românesc – carte A4 – 320 pag - 2019
4) Din învățăturile Părintelui Arsenie Boca – colecție de scrieri și mărturii – broșură A5 – 96 pag – 2019
5) 12 apostoli ai credinței ortodoxe – lumini și umbre în România sec. XX – broșură A5 – 2 vol - 240 pag - 2020
6) Buchet de acatiste ale noilor mucenici și mărturisitori - broșură A6 - 128 pag - 2022

ISBN 978-973-0-36279-4

Asociația SOS “Sprijin-Ocrotire-Speranță”
Tel: 0784 – 212.682
office@pro-romanesc.ro
www.sos.pro-romanesc.ro

În colaborare cu
Părintele Grigore MARCHIȘ
Tel: 0740 - 932.904
grigore.marchis@yahoo.com
www.catedrala-turda.ro

PREFAȚĂ

"*Să ne ridicăm din somnul cel de moarte al păcatului şi al fricii, că, iată, Dumnezeu ne-a făcut nouă dar de mare preţ, punându-ne înainte pilde vii de nevoinţă şi de jertfelnicie, iar noi, luând aminte la lupta lor, să le aducem laude prin aceste acatiste*" (icosul 1 din acatist).

„Aiudul, Gherla, Piteștiul și celelalte închisori, toate locurile acestea sunt punctele noastre de mare greutate pe lângă altarele și mănăstirile voievodale. Nu trebuie uitat niciodată că ele sunt o mărturie pentru viitor a suferințelor, lacrimilor și sângelui nostru.

Cei care nu s-au temut să-L mărturisească pe Dumnezeu nici în fața celor mai cumplite chinuri au strălucit ca niște adevărate făclii în prigoana atee a secolului nostru. Sângele mărturisitorilor a curs ca în primele veacuri ale creștinismului. În România, prigoana contra credinței a lovit puternic Biserica. Episcopi, preoți și mireni au apărat cu prețul vieții comoara cea mai de preț: adevărata credință. Mulți dintre marii duhovnici, mulți dintre marii teologi au trecut prin întunericul închisorilor. Dar, în loc să fie îngenunchеați, aceștia au ieșit din încercări mai puternici, mai călіți, mai pregătiți pentru a răspândi credința cea adevărată. Şi noi avem pe acei rugători fierbinţi, înaintea lui Dumnezeu, şi ne duc, mai departe, în istorie. Ei sunt temelia pe care ne aşezăm noi pentru veacul viitor…

În închisorile comuniste au fost create condiţiile pentru distrugerea fizică şi psihică a celor mai îndrăzneţi şi mai luptători fii ai Neamului românesc. Desigur, toate formele de tortură, batjocură şi înfometare, erau impuse de

administraţia nemiloasă şi dictate de interese străine Neamului. Fenomenul s-a numit ***reeducare****. S-a pus la punct un plan de distrugere a voinţei personale, a identităţii individuale şi colective, a tuturor valorilor ce susţin un om. Tot ce era bun, frumos şi valoros într-un om trebuia distrus. După ce era golit prin diverse forme de tortură fizică şi psihică, omul trebuia să accepte renegarea tuturor valorilor pozitive ale vieţii sale. Atunci deţinutul era considerat ca fiind reeducat şi util pentru noua societate comunistă.*

În temniţele comuniste s-a încercat dezumanizarea omului. Omul, animal îndumnezeit, trebuia satanizat şi readus la starea de animal. Ceea ce noi descriem în câteva cuvinte au însemnat milioane şi milioane de disperări, deznădejdi, căderi. Lacrimi curse, sânge nevinovat, came sfârtecată, boli cumplite, urlete de durere au marcat ani de zile deţinuţii politici ai acelor vremuri. Anii 1948-1952 au fost terifianți! Pentru supravieţuitori a urmat o perioadă de tăcere, de reculegere, de încercări, de reintrare pe făgaş.

Creştinismul a fost redescoperit în închisorile comuniste. Celor închişi li s-a dezvăluit necesitatea credinţei într-un Dumnezeu înomenit aici, mai mult ca în libertate, s-a redescoperit rolul credinţei într-un Dumnezeu bun, blând, mângâietor şi mai ales mântuitor-salvator. În acele momente mulţi au scăpat rugându-se la Domnul Iisus în clipe de disperare, unii deţinuţi au avut vedenia venirii lui Hristos Mântuitorul ca o mângâiere. În ajutor le-au venit tot cei închişi din anul 1941, pentru credinţa în Dumnezeu şi dragostea de Neam".

Pr. Justin Pârvu, Testament pentru neam, Ed. Babel, 2015

RUGĂCIUNE către noi mucenici şi mărturisitori

Sfinţilor noi mucenici şi mărturisitori, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi în aceste vremuri de grea încercare. Aveţi grijă de tot clerul şi de tot poporul binecredincios. Nu îngăduiţi ca duşmanul mântuirii noastre să cotropească pământul sufletelor noastre, prin rătăciri şi patimi de tot felul. Ajutaţi-ne să punem, iară şi iară, început bun mântuirii noastre.

Fiţi călăuzitori ai noştri pe calea mântuirii, povăţuindu-ne prin părinţii noştri duhovnici. Fiţi sprijinitori ai celor care vor să lepede înţelepciunea acestei lumi şi să dobândească înţelepciunea cea adevărată. Fiţi întăritori ai celor care, din pricina fricii, se feresc să dea mărturia cea bună. Ridicaţi-i pe cei căzuţi în groapa păcatelor. Celor bolnavi uşuraţi-le suferinţele, celor necăjiţi daţi-le cele de trebuinţă.

Voi, care aţi răbdat foamea, şi setea, şi frigul, şi arşiţa, şi golătatea, aţi primit de la Dumnezeu darul de a-i mângâia pe cei aflaţi în nevoi de tot felul. Vrem să vedem lucrarea voastră în vieţile noastre, vrem să fim martori ai mijlocirii voastre minunate. Îmblânziţi-i pe cei care şi acum vă prigonesc, potoliţi-i pe cei care şi acum vă defaimă. Rugaţi-vă lui Dumnezeu să răspândească în tot locul mărturia despre pătimirea şi sfinţenia voastră. Daţi-ne putere, sfinţilor, să mergem pe urmele voastre, ca să fim cu adevărat urmaşii rugăciunilor voastre.

Ajutaţi-ne să zugrăvim în inimile noastre icoanele voastre, şi să vă lăudăm până în ceasul din urmă al vieţii noastre, slăvindu-L pe Dumnezeu cel în Treime lăudat, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE pentru cinstirea noilor mucenici

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce i-ai păzit pe cei trei tineri şi pe Daniel în cuptorul cel de foc, Cel ce i-ai întărit pe mărturisitorii ultimei prigoane să dea mărturia cea bună în faţa prigonitorilor, primeşte de la noi această puţină rugăciune. Sădeşte, Hristoase Dumnezeule, jertfa lor ca o sămânţă pe pământul inimii noastre. Să fie această sămânţă aducătoare de roadă bună, să ne fie nouă spre început bun mântuirii şi dătătoare de curajul mărturisirii adevărului în faţa celor care îl batjocoresc. Fă, Doamne, ca pilda lor să nu fie dată uitării, ci din ea să se hrănească fiii Bisericii celei dreptslăvitoare. Fă ca virtuţile şi jertfa lor să mustre lenevia şi negrija noastră, şi să primim această mustrare spre îndreptarea noastră.

Cerut-a oarecând Sfânta Maria Magdalena trupul Tău, zicând Grădinarului: „*Doamne, spune-mi unde l-ai pus, şi eu îl voi lua*". Tot aşa noi cădem înaintea Ta, rugându-ne Ţie cu nădejdea că ne vei ierta îndrăzneala şi nu vei trece cu vederea cererea noastră: „*Doamne, arată-ne nouă locurile în care se află sfintele moaşte ale mărturisitorilor Tăi, ca aflându-le să le cinstim cu evlavie*". Şi dacă din pricina păcatelor noastre nu am fost vrednici să ne închinăm lor, ne rugăm Ţie cu zdrobire de inimă, Doamne, să nu laşi sfintele moaşte ale robilor Tăi să zacă în uitare, ci scoate-le la lumină, spre închinare.

Ca închinându-ne cu evlavie, să ne putem bucura şi de cinstirea lor în Biserica Ta, după cum li se cuvine, împreună cu a cetelor de sfinţi mucenici şi mucenice. Şi împreună cu ei să Îţi aducem slavă, cinste şi închinăciune Ţie, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

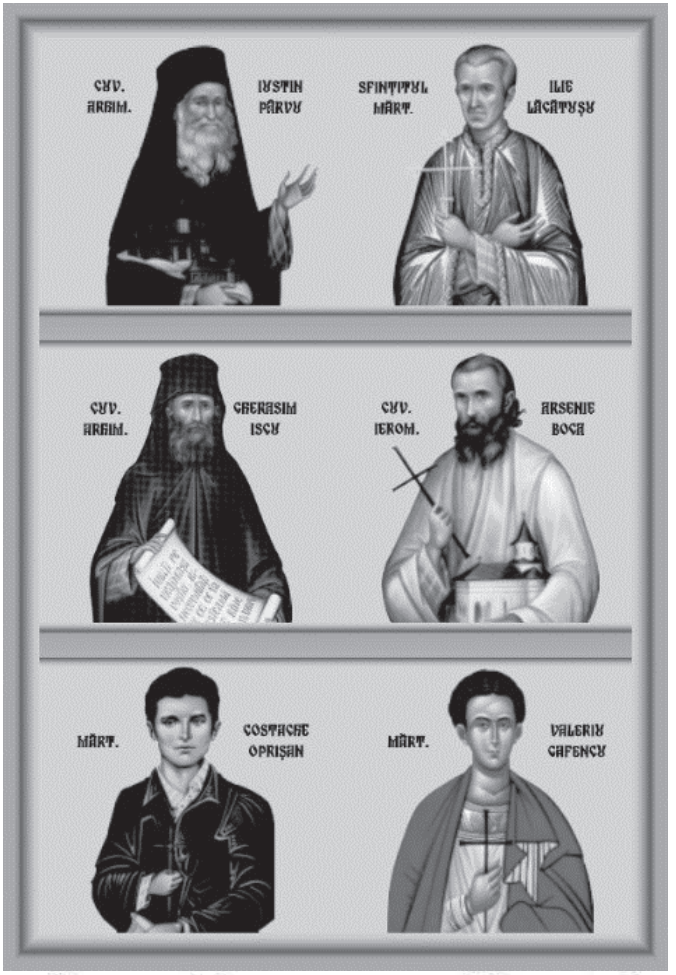
CUV.
ARSIM.
IUSTIN
PÂRVU
SFINTITUL
MĂRT.
ILIE
LĂCĂTUȘU
CUV.
ARSIM.
GHERASIM
ISCU
CUV.
IEROM.
ARSENIE
BOCA
MĂRT.
COSTACHE
OPRIȘAN
MĂRT.
VALERIU
GAFENCU

1) ACATISTUL NOILOR MUCENICI ŞI MĂRTURISITORI DIN TEMNIŢELE COMUNISTE

(Alcătuit în cinstea robilor lui Hristos de la Târgu Ocna, Aiud, Piteşti, Gherla, de la Canal şi din toate celelalte locuri de pătimire)

TROPARUL, glasul al 4-lea:
Cei ce sunteţi podoabă a neamului românesc şi creştinilor ajutători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă ca prin harul Său să ne întărească şi să ne acopere de toată ispita.

CONDACUL 1
Îngerii păzitori din cer au fost trimişi, dimpreună cu arhanghelul Mihail, căpetenia lor, să vă ocrotească în încercările voastre, sfinţilor care aţi încununat neamul românesc. Iar noi, văzând roadele răstignirii voastre pe crucea pătimirii, vă zicem cu mare glas: Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

ICOSUL 1
Să ne ridicăm din somnul cel de moarte al păcatului şi al fricii, că, iată, Dumnezeu ne-a făcut nouă dar de mare preţ, punându-ne înainte pilde vii de nevoinţă şi de jertfelnicie, iar noi, luând aminte la lupta lor, să le aducem laude ca acestea:
Bucuraţi-vă, biserici vii, sfinţite prin sânge mucenicesc;

Bucuraţi-vă, altare de mare preţ ale neamului românesc;
Bucuraţi-vă, că v-aţi arătat biruitori în multe prigoane şi lupte;
Bucuraţi-vă, roade ale rugăciunii sfinţilor din veacurile trecute;
Bucuraţi-vă, dascăli ai creştinilor care cu multe osteneli se nevoiesc;
Bucuraţi-vă, călăuze ale celor care pe calea cea îngustă călătoresc;
Bucuraţi-vă, pietre, care aţi strigat adevărul când oamenii tăceau;
Bucuraţi-vă, că v-aţi arătat mai puternici decât cei care vă chinuiau;
Bucuraţi-vă, că pe prigonitorii voştri prin răbdare i-aţi înfrânt;
Bucuraţi-vă, cei ce de moarte şi de chinuri nu v-aţi temut;
Bucuraţi-vă, că Sfântul Arhanghel Mihail asupra voastră a vegheat;
Bucuraţi-vă, că la lumina împărăţiei cerurilor în chip tainic v-a chemat;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 2

A încercat fiara roşie să stăpânească lumea întreagă, având de partea ei mulţime de diavoli, dar voi i-aţi stat împotrivă cu mult curaj, pentru că aţi

iubit pătimirea şi aţi avut ca dascăl suferinţa, iar lui Dumnezeu I-aţi cântat neîncetat: Aliluia.

ICOSUL 2

Aţi ascultat cuvântul care zice: „*Pe deasupra tuturor suferinţelor, a loviturilor, a ameninţărilor şi chiar a morţii, vom învia, biruind în numele Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi al neamului românesc*", şi, prin pătimirile voastre, v-aţi asemănat mucenicilor de demult, pentru care vă lăudăm, zicând:

Bucuraţi-vă, apărători neînfricaţi ai Bisericii şi ai pământului românesc;

Bucuraţi-vă, ocrotitori cereşti ai celor care cu credinţă vă fericesc;

Bucuraţi-vă, că întâi-stătătorii voştri v-au fost pildă de nevoinţă şi mucenicie;

Bucuraţi-vă, că prin suferinţe v-au arătat calea spre veşnica bucurie;

Bucuraţi-vă, brazi falnici care v-aţi frânt, dar nu v-aţi îndoit;

Bucuraţi-vă, jnepi pe care vitregiile sorţii nu i-au nimicit;

Bucuraţi-vă, că prin rugăciuni îndelungate sufletele vi le-aţi hrănit;

Bucuraţi-vă, că, prin versuri scrise cu sânge, poeţii temniţelor v-au întărit;

Bucuraţi-vă, că talanţii lui Radu Gyr, pentru voi, Hristos i-a înmulţit;

Bucuraţi-vă, că această binecuvântare însutit a rodit;
Bucuraţi-vă, că şi astăzi bem apă curată din acest izvor;
Bucuraţi-vă, că sufletelor apăsate de teamă şi frică le este leac tămăduitor;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 3

„*Porunceşte-mi, Iisuse, dacă sunt vrednic de aceasta, să mă răstignesc şi eu pe o cruce, alături de Tine*", s-a rugat Ţie, Doamne, părintele Ioan Negruţiu, când i Te-ai arătat în vis, iar Tu ai plinit cererea sa, dar i-ai dat şi bucuria învierii. Şi de aceeaşi bucurie i-ai învrednicit pe toţi noii mucenici şi mărturisitori, pentru care ei Ţi-au adus în dar cântarea: Aliluia.

ICOSUL 3

Lumea aceasta vrea să ne amăgească cu patimile şi cu poftele ei, dar noi, cugetând la suferinţele voastre, sfinţilor, ne lepădăm de deşertăciunea ei. Şi, ca nu cumva, fiind înşelaţi de diavol, să pierdem raiul cel preadulce din pricina bunătăţilor celor trecătoare, vă cerem cu stăruinţă să ne fiţi dascăli pe calea mântuirii, pentru care vă zicem unele ca acestea: Bucuraţi-vă, cruci fără număr, în jurul crucii lui Hristos răsărite;

Bucuraţi-vă, monumente netrecătoare, în piatra inimilor noastre dăltuite;
Bucuraţi-vă, că aţi ridicat catapetesme pentru neamul românesc;
Bucuraţi-vă, suflete de crin, care aţi înmiresmat pământul strămoşesc;
Bucuraţi-vă, că prin soarele Hristos ţarinile inimilor voastre au înverzit;
Bucuraţi-vă, că în Dumnezeu aţi crezut şi fără teamă L-aţi mărturisit;
Bucuraţi-vă, că aţi iubit crucea şi pe Cel ce pentru noi S-a răstignit;
Bucuraţi-vă, că, luând paharul pătimirii, de înviere v-aţi învrednicit;
Bucuraţi-vă, că peste pomenirea voastră rugina nu s-a aşternut;
Bucuraţi-vă, că urmaşii voştri candela muceniciei voastre nestinsă o au ţinut;
Bucuraţi-vă, comori de mare preţ tăinuite în inimile noastre;
Bucuraţi-vă, icoane scoase la iveală după vremi de lacrimi şi prigoane;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 4

„*Aici va fi într-o zi loc de pelerinaj*", a proorocit Cuviosul stareţ Gherasim Iscu despre temniţa de la Târgu Ocna, şi cuvintele sale s-au adeverit.

Dar, mai mult decât atât, Dumnezeu a arătat că şi celelalte temniţe au primit această cunună, căci în toate locurile unde s-a vărsat sângele creştinilor jertfa a rodit. Iar noi, închinându-ne cu evlavie în faţa noilor mucenici, Îi cântăm Celui ce le-a dat răbdare în vremea pătimirii cântarea: Aliluia.

ICOSUL 4

Mare este soborul mărturisitorilor şi mucenicilor care la Canal şi în coloniile de muncă, la Aiud, la Târgu Ocna, la Piteşti, la Gherla şi în celelalte temniţe au pătimit pentru Hristos. Şi noi, minunându-ne de slăvitul nor de sfinţi, aducem aceste laude:

Bucuraţi-vă, că profeţia Cuviosului pătimitor Gherasim s-a adeverit;

Bucuraţi-vă, că prin voi închisoarea de la Târgu Ocna loc de pelerinaj a devenit;

Bucuraţi-vă, că tot pământul românesc prin sângele vostru s-a sfinţit;

Bucuraţi-vă, că de la Mănăstirea Petru Vodă vestea despre jertfa voastră s-a răspândit;

Bucuraţi-vă, că multe mănăstiri şi schituri porţile vi le-au deschis;

Bucuraţi-vă, că din focul inimilor voastre mulţime de suflete s-au aprins;

Bucuraţi-vă, cei ce aţi defăimat înţelepciunea cea lumească;

Bucuraţi-vă, că v-aţi împotrivit celor ce credinţa încercau să o nimicească;
Bucuraţi-vă, că pe slujitorii fiarei roşii i-aţi putut înfrânge;
Bucuraţi-vă, cronicari, care aţi scris nu cu cerneală, ci cu sânge;
Bucuraţi-vă, că învăţăturile voastre în cugetele noastre înfloresc;
Bucuraţi-vă, file luminoase din istoria neamului românesc;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 5
Cu bucurie am primit cuvintele noului mucenic Valeriu Gafencu, prin care ne-a vorbit tot soborul sfinţilor închisorilor: „*Sunt fericit că mor pentru Hristos. Totul e o minune. În măsura în care mi se va îngădui, de acolo de unde mă voi afla, mă voi ruga pentru voi şi voi fi alături de voi*". Iar noi, nădăjduind că prin aceste rugăciuni jertfelnice vom avea parte de mila lui Dumnezeu, Îi cântăm: Aliluia.

ICOSUL 5
S-a arătat Preasfânta Născătoare de Dumnezeu noului mucenic Valeriu şi i-a zis: „*Eu sunt dragostea ta! Să nu te temi! Să nu te îndoieşti! Biruinţa va fi a Fiului meu!*"

Iar noi, crezând cuvintelor ei, ale Maicii lui Hristos, Cel ce este Calea, Adevărul şi Viaţa cea adevărată, vă lăudăm, sfinţilor, cu laude ca acestea:
Bucuraţi-vă, că veţi fi martori ai biruinţei Fiului lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că în momentele de ispită vă cerem ajutorul mereu;
Bucuraţi-vă, că Maica Domnului cu sfântul ei acoperământ v-a acoperit;
Bucuraţi-vă, că în temniţe şi deportări ca nişte îngeri aţi vieţuit;
Bucuraţi-vă, că pentru adevăr v-aţi învrednicit să pătimiţi;
Bucuraţi-vă, că din pilda voastră iau putere să reziste cei prigoniţi;
Bucuraţi-vă, cei ce cu rugăciunea lui Iisus v-aţi îndeletnicit;
Bucuraţi-vă, că prin pătimiri îndelungate pe scara raiului v-aţi suit;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi simţit harul lui Hristos ca o putere nebiruită;
Bucuraţi-vă, că El nicio lacrimă a voastră nu a lăsat-o nerăsplătită;
Bucuraţi-vă, că după ce aţi urcat muntele suferinţei v-aţi odihnit;
Bucuraţi-vă, că cetele sfinţilor cu mare cinste v-au primit;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 6

„Doamne, Ţie îţi închin toată suferinţa mea. Pe cei ce m-au torturat iartă-i, miluieşte-i şi-i sfinţeşte pe dânşii. Iar dacă au nevoie de zile din zilele mele, sunt gata să le dau, căci comoara sufletului şi a minţii e să iubeşti, pentru a putea ierta", s-a rugat Ţie, Hristoase, părintele Vasile Pătraşcu, povăţuindu-ne să îi iertăm pe toţi vrăjmaşii şi prigonitorii noştri, pentru a-Ţi putea aduce cântarea de laudă: Aliluia.

ICOSUL 6

Cu limbă de moarte noii mucenici ne-au cerut să nu îi răzbunăm, arătându-ne că răzbunarea e doar a Ta, Doamne, şi că doar prin iubirea vrăjmaşilor noştri vom putea păstra în inimile noastre harul Sfântului Duh. Iar noi, dascăli ai iubirii de vrăjmaşi avându-i pe noii mărturisitori, le aducem aceste laude:

Bucuraţi-vă, că, văzând pilda voastră, să vă urmăm ne ostenim;

Bucuraţi-vă, că, ruşinaţi fiind de răbdarea voastră, răutatea şi ura le părăsim;

Bucuraţi-vă, că prin smerenia voastră pe unii torţionari i-aţi îmblânzit;

Bucuraţi-vă, că aceştia au cunoscut că în inimile voastre Hristos S-a sălăşluit;

Bucuraţi-vă, că, pentru rugăciunile voastre, în adevăratul Dumnezeu au crezut;
Bucuraţi-vă, că prin voi fiii risipitori pe Tatăl ceresc L-au cunoscut;
Bucuraţi-vă, cei ce ne-aţi învăţat ca pe vrăjmaşi să îi iubim;
Bucuraţi-vă, că ne îndemnaţi ca prin iubire să îi biruim;
Bucuraţi-vă, că puterea iertării v-a fost leac pentru suflete şi v-a întărit;
Bucuraţi-vă, că, plinind porunca iertării, aţi ajuns în raiul preadorit;
Bucuraţi-vă, că prin faptele voastre aţi mărturisit că Evanghelia poate fi urmată;
Bucuraţi-vă, că celula întunecată a devenit prin rugăciune cămară luminată;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 7

Văzând cu duhul mai înainte adormirea sa şi mai apoi, după cincisprezece ani, adormirea soţiei sale, părintele Ilie Lăcătuşu ne-a arătat că Dumnezeu a rânduit ca sfintele sale moaşte, întregi şi neputrezite, să nu zacă în mormânt, ci să fie scoase la lumină, pentru a fi puse la închinare. Şi noi, auzind mulţimea minunilor de tot felul făcute de Dumnezeu prin părintele Ilie, cântăm: Aliluia.

ICOSUL 7

Când de praznicul Sfinţilor Trei Ierarhi li s-a cerut deţinuţilor să intre în apa îngheţată a deltei, ca să adune stuf, şi paznicii erau pregătiţi să îi împuşte pentru nesupunere, s-a auzit glasul părintelui Ilie, care a zis: „*Să intrăm în apă, că Maica Domnului şi Sfinţii Trei Ierarhi ne vor scoate nevătămaţi. Că, altfel, vom fi împuşcaţi*". Şi, pentru credinţa lui, a apărut soarele, care a alungat gerul, încălzindu-i, şi, deşi au muncit multă vreme în apă, nu s-au îmbolnăvit, căci i-a acoperit harul Sfântului Duh. Iar noi zicem cu uimire aceste laude:

Bucuraţi-vă, că aţi cerut ajutorul sfinţilor şi, primindu-l, v-aţi sfinţit;

Bucuraţi-vă, că asemenea sfinţilor mucenici din vechime aţi pătimit;

Bucuraţi-vă, că pe cei apăsaţi de neputinţe de tot felul îi ocrotiţi;

Bucuraţi-vă, că pe cei biruiţi de povara deznădejdii îi ridicaţi;

Bucuraţi-vă, trâmbiţe, care mustraţi păcatul, arătând calea cea dreaptă;

Bucuraţi-vă, că urechile inimilor noastre aud a voastră şoaptă;

Bucuraţi-vă, că pe cei păcătoşi îi chemaţi la pocăinţă;

Bucuraţi-vă, că, schimbându-şi vieţile, varsă lacrimi de umilinţă;

Bucuraţi-vă, că sufletele rătăcite le chemaţi la Biserica cea adevărată;
Bucuraţi-vă, că celor care vă cer ajutorul le răspundeţi de îndată;
Bucuraţi-vă, că părintele Ilie Lăcătuşu mărturiseşte harul care v-a acoperit;
Bucuraţi-vă, că pe cei ce s-au închinat la sfintele voastre moaşte i-aţi sprijinit;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 8
Semn dumnezeiesc I-au cerut lui Hristos cărturarii şi fariseii, dar El le-a răspuns că, dacă nu vor crede în învăţătura lui Moise şi a proorocilor, nu vor crede nici dacă ar învia morţii. Iar noi, văzându-i pe urmaşii fariseilor batjocorind minunea neputrezirii sfintelor moaşte ale părintelui Ilie Lăcătuşu şi tăgăduind minunea izvorârii de mir şi de bună-mireasmă din moaştele pătimitorilor, nu ne smintim, ci prin ele ne întărim în credinţă, cântându-I lui Dumnezeu: Aliluia.

ICOSUL 8
De multe ori au izvorât mir din unele sfinte moaşte ale mucenicilor şi mărturisitorilor, la care închinându-se unii bolnavi au primit vindecare. Cum să înţelegem, Doamne, această minune? Nepricepuţi suntem şi ne e teamă că, pentru

puţinătatea credinţei noastre, nu suntem vrednici de asemenea daruri. Dar ştim că bineplăcut Îţi este să îi lăudăm pe aceşti robi aleşi ai Tăi şi, de aceea, zicem:

Bucuraţi-vă, că mari şi grabnici făcători de minuni v-aţi arătat;

Bucuraţi-vă, că, prin rugăciunile voastre, cei suferinzi de boală au scăpat;

Bucuraţi-vă, că, răsplătindu-vă ostenelile, Hristos v-a proslăvit;

Bucuraţi-vă, că sfintele voastre moaşte în toată lumea le-a împărţit;

Bucuraţi-vă, că la Iaşi de mai multe ori mir şi bunămireasmă au izvorât;

Bucuraţi-vă, că această minune în multe mănăstiri şi biserici s-a mai văzut;

Bucuraţi-vă, că de mireasmă cerească pe credincioşi i-aţi umplut;

Bucuraţi-vă, că ritorii care batjocoreau darul dumnezeiesc au tăcut;

Bucuraţi-vă, că înţelepciunea cea deşartă a defăimătorilor o aţi ruşinat;

Bucuraţi-vă, că pe cei slabi în credinţă i-aţi întărit;

Bucuraţi-vă, că, auzind aceasta, credincioşii s-au veselit;

Bucuraţi-vă, că cei ce se împotriveau cinstirii voastre au amuţit;

Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 9

A venit pe pământul românesc părintele Ivan cel străin, pentru ca predania Mănăstirii Optina să aducă şi aici roade de mare preţ. Şi, lăsându-se mistuiţi de focul rugului aprins al rugăciunii lui Iisus, mulţi robi ai lui Hristos au răbdat cu curaj răzbunarea diavolească, căci au fost aruncaţi în temniţă, unde I-au cântat lui Dumnezeu fără teamă: Aliluia.

ICOSUL 9

„*Ai vrut să dai foc comunismului cu Rugul aprins*", i-a spus acuzator anchetatorul părintelui stareţ Daniil de la Rarău, mărturisind fără să vrea că cea mai importantă rezistenţă împotriva duşmanilor Sfintei Biserici este rugăciunea şi nevoinţa. Iar noi, vrând să aprindem candela inimilor noastre cu acest foc dumnezeiesc, vă zicem vouă, celor ce aţi urcat pe treptele rugăciunii ca sfinţii din vechime:

Bucuraţi-vă, ruguri aprinse de focul nematerialnic al rugăciunii;

Bucuraţi-vă, că, fiind înţelepţi ca şerpii, aţi dărâmat idolii minciunii;

Bucuraţi-vă, că cei puternici ai lumii acesteia de voi se temeau;

Bucuraţi-vă, că în arena muceniciei sfinţii îngeri vă încurajau;

Bucuraţi-vă, că prigonitorii să vă îngenuncheze nu au reuşit;
Bucuraţi-vă, că, la vreme de ispită, cu rugăciunea lui Iisus v-aţi hrănit;
Bucuraţi-vă, chipuri senine, care răspândiţi lumina Filocaliei;
Bucuraţi-vă, că ne chemaţi să urmăm predania sfinţeniei;
Bucuraţi-vă, că zeghea voastră a fost mai preţioasă decât odăjdiile aurite;
Bucuraţi-vă, lumânări, care aţi ars pe altarul vieţuirii curate;
Bucuraţi-vă, că ne îndemnaţi să ne luptăm cu poftele trupeşti;
Bucuraţi-vă, că ne izbăviţi de ispitele diavoleşti;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 10

La Baia Sprie, pregătindu-se să prăznuiască în adâncul pământului Învierea lui Hristos, deţinuţii desenau pe pereţii minei semnul crucii, spunând: „*E semnul izbăvirii şi vrem să-l vedem peste tot. Noi suntem creştini şi credem că şi de la crucea Domnului putem primi ajutor".* Şi, fără să se teamă să mărturisească credinţa în Hristos, Îl lăudau pe Dumnezeu, căruia noi Îi cântăm: Aliluia.

ICOSUL 10

Deţinuţii şi-au făcut clopote din sfredele, anunţând începutul sfintei slujbe de Paşti, iar preoţii, neavând odăjdii, în salopete au slujit, aducând în inimile pătimitorilor bucuria creştinilor din catacombele Romei. Şi, cântând fără teamă imnul învierii lui Hristos, au arătat cu toţii că Domnul învierii în inimile lor era viu. Iar noi, uimindu-ne de curajul lor, vă aducem cântări de laudă:

Bucuraţi-vă, cei ce nu v-aţi temut de moarte, pentru că aţi crezut în Cel înviat;

Bucuraţi-vă, cei ce în viaţă crucea ca jugul cel de folos aţi purtat;

Bucuraţi-vă, cei ce aţi fost în oastea lui Hristos ostaşi neînfricaţi;

Bucuraţi-vă, că prin semnul sfintei cruci aţi fost binecuvântaţi;

Bucuraţi-vă, că nici chinurile groaznice nu v-au putut înspăimânta;

Bucuraţi-vă, că de Dumnezeu nimic nu v-a putut îndepărta;

Bucuraţi-vă, că uneltirile celor ce vă chinuiau s-au surpat;

Bucuraţi-vă, că socotelile lor în chip minunat s-au spulberat;

Bucuraţi-vă, că unii dintre voi, după căderi grele, v-aţi ridicat;

Bucuraţi-vă, că, prin pocăinţă, la măsuri duhovniceşti înalte v-aţi înălţat;
Bucuraţi-vă, că mulţi dintre cei din urmă cei dintâi s-au arătat;
Bucuraţi-vă, că în aceştia puterea dumnezeiască şi mai mult a lucrat;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 11
Nu doar pe pământul românesc, ci din Muntele Athosului până în Ţara Sfântă vestea despre mulţimea minunilor voastre s-a răspândit, şi cei de alte neamuri au priceput măsura sfinţeniei voastre. Iar noi, văzând că Dumnezeu nu a ţinut sub obroc lumina mărturiei pe care aţi dat-o, Îi mulţumim, cântându-I: Aliluia.

ICOSUL 11
Niciun cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor voastre, sfinţilor, că prin rugăciunile voastre sufletele slabe se întăresc, cei căzuţi în păcate se ridică, bolnavii se tămăduiesc şi cei deznădăjduiţi află mângâiere cerească. Şi noi, primind chemarea voastră la jertfă ca un testament de mare preţ, vă aducem din prinosul inimii aceste cântări:
Bucuraţi-vă, preoţi, care aţi adus lumina lui Hristos în întunericul temniţelor;

Bucuraţi-vă, credincioşi, care cu suferinţe v-aţi umplut sacul sufletelor;
Bucuraţi-vă, tineri, care nu aţi avut tinereţe, căci I-aţi dăruit-o lui Hristos;
Bucuraţi-vă, că, în loc să căutaţi slava acestei lumi, aţi ales cele mai de jos;
Bucuraţi-vă, că, renunţând la desfătări, aţi dobândit bucuria cea netrecătoare;
Bucuraţi-vă, că Dumnezeu a îndulcit zilele voastre amare;
Bucuraţi-vă, femei, care mucenicelor de demult v-aţi asemănat;
Bucuraţi-vă, bătrâni, care prin adevărata înţelepciune v-aţi încununat;
Bucuraţi-vă, cei ce ne daţi putere în cugete şi în cuvânt;
Bucuraţi-vă, că rugăciunile voastre le simţim ca un acoperământ;
Bucuraţi-vă, că temniţele, lagărele şi coloniile de muncă le-aţi sfinţit;
Bucuraţi-vă, că pecetea lui Hristos în sufletele voastre s-a vădit;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 12

Profetic a fost cuvântul părintelui Gheorghe Calciu Dumitreasa: „*Or să se bată cu noi şi morţi; iar noi o să fim alături de voi, ca să ne apăraţi.*

Şi morţi vom izbândi". Căci, oricât ar încerca urmaşii prigonitorilor voştri să defaime şi să batjocorească jertfa voastră, voi răsăriţi şi creşteţi ca nişte flori binemirositoare pe pământul inimilor noastre şi, pentru aceasta, Îl lăudăm pe Dumnezeu, Cel ce v-a proslăvit, cântând: Aliluia.

ICOSUL 12

Tânărului aflat pe patul de suferinţă i s-a arătat în vis Sfântul Ierarh Nectarie din Eghina, ţinând în mâini o raclă cu sfinte moaşte de la Aiud, şi prin aceasta ne-a îndemnat să înţelegem că mari sunt darurile pe care le-aţi primit de la Hristos. Iar noi, uimindu-ne de această arătare minunată, îndrăznim a vă cere să fiţi mijlocitori pentru noi în faţa tronului ceresc şi vă aducem cântări de laudă:

Bucuraţi-vă, că Sfântul Nectarie a vădit urcuşul vostru duhovnicesc;

Bucuraţi-vă, că astfel v-a arătat podoabe ale neamului românesc ;

Bucuraţi-vă, că suntem fiii pătimirii voastre însângerate;

Bucuraţi-vă, când vestim minunile voastre nenumărate;

Bucuraţi-vă, apărători ai celor care fără teamă vă cinstesc;

Bucuraţi-vă, sfinţi care staţi împotriva celor ce şi acum vă prigonesc;

Bucuraţi-vă, ai celor care dau mărturie despre sfinţenia voastră, ocrotitori;
Bucuraţi-vă, ai celor aflaţi în ceaţa ispitelor, luminători;
Bucuraţi-vă, că, prin rugăciunile voastre, pe cei slabi îi întăriţi;
Bucuraţi-vă, că aţi înviat după ce pe crucea pătimirii aţi fost răstigniţi;
Bucuraţi-vă, ai celor ce merg pe urmele paşilor voştri, luminători;
Bucuraţi-vă, ai celor care vor să Îl mărturisească pe Hristos, povăţuitori;
Bucuraţi-vă, noilor mucenici şi mărturisitori români.

CONDACUL 13
O, sfinţilor mucenici şi mărturisitori, care prin jertfele voastre sunteţi pilde vii înaintea ochilor inimilor noastre, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi, ca să ducem lupta cea bună cu patimile, cu poftele şi cu înţelepciunea acestui veac, ca, stând împotriva prigonitorilor lui Hristos din vremurile noastre, să dăm mărturia cea bună cu dreaptă socoteală, cu curaj şi putere multă, cântând: Aliluia.

Acest condac se zice de trei ori. Iar apoi se spun din nou Icosul 1 şi Condacul 1.
Sursa - www.atitudini.com – Revista Atitudini, ediţie electronica din 10-2012

2) PREACUVIOSUL ARHIMANDRIT IUSTIN PÂRVU (1919-2013)

VIAȚA ȘI ACTIVITATEA - sursa manastirea.petru-voda.ro, consemnare de monahul Filotheu Bălan

Părintele s-a născut la 10 Februarie 1919 în satul Petru Vodă din judeţul Neamţ, fiind ultimul din cei cinci fraţi. Părinţii săi, Gheorghe şi Ana, l-au botezat cu numele de Iosif.

În anul 1936 a intrat în obştea Mănăstirii Durău. A fost călugărit la 20 Septembrie 1942 la aceeaşi mănăstire. Între 1937-1941 a urmat cursurile Seminarului monahal de la Mănăstirea Cernica, fiind transferat apoi la Seminarul Râmnicu Vâlcea.

La 27 Octombrie 1942 a fost hirotonit diacon, iar la 14 iunie 1943 a fost hirotonit preot la Iaşi. Între 1943-1944 a fost preot militar cu grad de sergent al Batalionului 18 Vânători de Munte (parte din Brigada 4 Munte şi apoi Divizia 4 Munte). In 1944, Părintele Justin s-a retras din armată şi din toamnă îşi continuă studiile la Seminarul Râmnicu Vâlcea și transferat în 1946 la Semin. Roman.

La 15 Mai 1948 aici a fost arestat, în ultimul an de studii, pentru "*instigare şi activitate subversivă dusă în cadrul Seminarului Sf. Gheorghe din Roman*". Era şeful Frăţiei de Cruce din seminar. A fost condamnat în 14 Martie 1949 la 12 ani de închisoare şi muncă silnică, pentru "*crimă de uneltire contra ordinei sociale*". A trecut prin grele chinuri în următoarele închisori:
Suceava: August 1948 – August 1949
Aiud: 15 August 1949 – 26 Septembrie 1950

Baia Sprie: 26 Septembrie 1950 – 17 Ianuarie 1953
Cavnic: 18 Ianuarie 1953 – 3 Martie 1954
Gherla: 18 Martie 1954 – 29 Iulie 1955
Aiud: 30 Iulie 1955-Februarie 1959

Înainte de a fi eliberat, în 10 ianuarie 1959, a primit abuziv, fără judecată, încă 36 de luni de muncă silnică, pe care i-a executat la: *Jilava*: 8 Feb. – 18 Martie 1959
Colonia Culmea (Dobrogea): 18 Mart.-10 oct. 1959
Periprava: 10 Octombrie 1959 – 6 Mai 1964

În 16 ani de închisoare i s-a dat voie să scrie o singură scrisoare care nu a ajuns la destinaţie niciodată. Următorul pachet trimis de acasă s-a întors înapoi, iar familia l-a crezut mort.

După eliberare, a lucrat ca muncitor forestier în satul Petru Vodă, în comuna Borca, şi apoi lângă Mănăstirea Horaiţa. Din 1967 a fost primit în obştea Mănăstirii Secu, unde a slujit ca preot, cântăreţ la strană şi duhovnic. In 1972 este hirotesit protosinghel si apoi arhimandrit in 2008. Între 1975-1990 părintele a fost transferat la Mănăstirea Bistriţa lângă Piatra Neamţ, cu aceleaşi ascultări.

La începutul anului 1990 s-a întors înapoi la Mănăstirea Secu, apoi în luna mai 1991, însoţit de doi ucenici, a întemeiat Schitul Petru Vodă, spovedind ore in sir credincioşi din România şi din întreaga lume pe care i-a povăţuit spre mântuire.

În 1994 se schimbă statutul schitului în mănăstire, cu hramul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil. Din 1999 a început editarea de carte şi construirea unui schit de maici pe locul actualei Mănăstiri Paltin, un centru de îngrijire vârstnici și un mic internat pentru 20-30 copii.

Din 2003 se publică săptămânalul "*Glasul monahilor*" pentru miile de pelerini, înlocuit apoi, până în ziua de astăzi, de bilunarul "*Atitudini*". În anul 2007, la Mănăstirea Paltin a început construcţia unui spital-azil cu 14 camere și cabinete medicale.

În 14 ianuarie 2009 Părintele Justin a lansat un apel către toată suflarea românească să refuze orice fel de acte de identitate electronice, atrăgând atenţia asupra sfinţeniei identităţii creştine pecetluite de Sfântul Botez. Au urmat conferinţe, interviuri, scrierea, editarea şi tipărirea de articole şi cărţi pe acest subiect, strângerea unui milion de semnături, miting în 2013 şi memorii către conducerea țării.

În aprilie 2013, părintele a fost diagnosticat cu cancer la stomac extins la mai multe organe interne, a fost operat de 2 ori urmând apoi alte 2 operații.

În 14 iunie 2013, starea de sănătate a părintelui s-a înrăutăţit foarte tare iar in 16 Iunie a căzut în comă și seara, la ora 22, a trecut din lumea aceasta spre una mai bună. În 20 Iunie 2013, la înmormântarea părintelui duhovnicesc al poporului român au fost prezenţi aproximativ 25.000 de credincioși.

Să avem parte de rugăciunile sfinţiei sale!

„ *Profesiunea de român nu este una ușoară. Trebuie să întrunești toate calitățile, să ai simțul valorilor naţiei prin care trăiești. Nu poți să îndeplinești această profesiune dacă nu dobândești Harul lui Dumnezeu, Cel care a dat putere popoarelor să se individualizeze în istorie.* ***Eu m-am individualizat pe lumea asta prin poporul român, prin istoria lui, prin limba română, şi toate acestea mi-au fost date de Dumnezeu***."

ACATISTUL PREACUVIOSULUI PĂRINTE JUSTIN PÂRVU (16 iunie)

CONDACUL 1

Pe luptătorul neobosit pentru dreapta credinţă, pe al ţării Părinte adevărat, care, pentru iubita turmă, uneltirilor fiarei nu s-a plecat, şi cu smerenie întru mucenicească răbdare s-a încununat, veniţi iubitorilor de Hristos să-l lăudăm şi cu credinţă să-i urmăm: Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin cununa Mărturisitorilor Români!

ICOSUL 1

Răsărit-ai în grădina Moldovei, înmugurind în mănăstiri, în temniţe ai odrăslit şi-n pătimiri ai înflorit, eşti vrednicul urmaş al Mărturisitorului filozof cu acelaşi nume, şi în răbdarea prigoanei, te-ntreci cu el în renume, iar noi uimiţi de-al vieţii tale greu drum, cu umilinţă îţi cântăm acum:
Bucură-te, bujorul de munte de Ceahlău ocrotit;
Bucură-te, că Preacurata în grădina ei te-a sădit;
Bucură-te, că fără milă te-au smuls din rădăcină;
Bucură-te, c-ai înflorit în beciuri fără căldură;
Bucură-te, că te-au adăpat cu umilinţă şi cu ură;
Bucură-te, că în prigoane ai adunat virtuţile rare;
Bucură-te, că le-ai revărsat peste noi fără-ncetare;
Bucură-te, însângeratule trandafir în buchetul ceresc;

Bucură-te, că florile gingaşe lângă tine-nfloresc;
Bucură-te, lacrima de sânge a dorului mucenicesc,
Bucură-te, că ai vărsat-o pentru Neamul Românesc;
Bucură-te, înmiresmatule, între cei mai aleşi crini;
Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 2
Prunc fiind, mergând spre Durău la-nchinare, ai arătat maicii tale grădina aleasă: Să facem şi noi un Durău lângă casă! Şi-acum vetre de lumină, din rugăciunile tale, sunt loc sfânt de pelerinaj şi-nchinare, unde se cântă fără-ncetare: Aliluia!

ICOSUL 2
La Haşca, pe-o gură de rai, mieii păşteai şi cu dibăcie, din râul năvalnic, păstrăvi prindeai; apoi Hristos Domnul te-a învăţat pescuitul duhovnicesc întru apostolat. Pentru aceea-ţi grăim neîncetat:
Bucură-te, că la Sfântul Botez cu biblic nume, Iosif, te-au dăruit;
Bucură-te, că a ta maică Ana, întru evlavie te-a povăţuit;
Bucură-te, că toată viaţa te-a ocrotit;
Bucură-te, că după vreo năzdrăvănie, punea pomelnic la Liturghie;
Bucură-te, că mare bucurie aveai, când anul şcolar începeai;

Bucură-te, căci lângă bătrâni, copii v-adunaţi şi Vieţile Sfinţilor cu nesaţ le citeaţi;
Bucură-te, că ascultaţi până-n noapte călugăreştile fapte;
Bucură-te, că lumina candelei se răsfrângea de pe Icoana din Athon pe faţa ta;
Bucură-te, că Ceahlăul privind adormeai;
Bucură-te, căci cu dor de Ceahlău te trezeai;
Bucură-te, că pustnicescul dor ţi-l potoleai în mănăstiri;
Bucură-te, însetatule după Domnul, între cerbii cei carpatini;
Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 3
In sihăstreasca chinovie, găsit-ai tu Filocalia vie, în rugă trăitori şi în tăcere, metanii mii şi frig şi priveghere, din care dragoste uriaşă izvora şi inima-ţi curată se-adăpa, ca să cânţi Domnului: Aliluia!

ICOSUL 3
In mijlocul Bisericii, în Sobor, la praznice, Polieleul cântau şi chivotele pe umăr diaconii purtau, iar frumuseţea slujirii în duh te-nălţa pentru care îţi cântăm aşa: Bucură-te, că duhovniceşte la Durău te-ai născut; Bucură-te, că pe părintele Pahomie duhovnic l-ai avut;

Bucură-te, căci cu Patericul, mântuirea ţi-ai început;
Bucură-te, că filă de pateric te-ai făcut;
Bucură-te, că-n ascultare, cuvioşilor urmai;
Bucură-te, că sărăcia desăvârşită de la ei învăţai;
Bucură-te, că viaţa cea pustnicească la ei tu vedeai;
Bucură-te, că pentru tine îngeri în trup Părinţii erau;
Bucură-te, că la Heruvic, Serafimi şi Heruvimi coborau;
Bucură-te, că-n ipodiacon te-au îmbrăcat;
Bucură-te, că cea mai frumoasă amintire de-atunci ai păstrat;
Bucură-te, că stai cu cei cuvioşi în faţa Sfintei Treimi;
Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 4

Din raiul moldovenesc greu te-ai desprins, la Seminarul Cernicăi ai ajuns şi-nţelepciunea Sfintelor Cărţi tu ai pătruns, cu care luminează-ne să putem cânta Domnului: Aliluia!

ICOSUL 4

La-nvăţătură cu spor te-ai silit, cuvintele Domnului în duh le-ai primit şi-apoi Împăratul să-L slujeşti te-a chemat, întru jertfire de-acum ne-ncetat, pentru care îţi cântăm cu duh umilit:
Bucură-te, că viaţa toată în citiri te-ai ostenit;

Bucură-te, că a Cuvântului sămânţă, în pământ bun ai sădit;
Bucură-te, că în al inimii cer, însutit a rodit;
Bucură-te, că Sfinţii Părinţi prin scrieri te-au luminat,
Bucură-te, că la cunoaştere mereu ai adăugat;
Bucură-te, că şi învăţăceilor dascăl ai fost;
Bucură-te, că iubirea de Domnul, de ţară şi de neam au fost al tău rost;
Bucură-te, că primind harul Preoţiei, pe front ai fost chemat;
Bucură-te, că pe toţi duhovniceşte i-ai ridicat;
Bucură-te, că i-ai mărturisit şi i-ai cuminecat;
Bucură-te, îngerescule ostaş între ai ţării oşteni;
Bucură-te, că la priveghere pentru neam tu ne chemi;
Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 5
Venind din război nu te-ai odihnit, ci crucea robiei tu ai primit, Golgota închisorilor 16 ani ai urcat şi-n răstigniri, luminat şi-nviat, Domnului ne-ncetat I-ai cântat: Aliluia!

ICOSUL 5
Pentru că ai vrut omul nou, adevărat, iubit erou, nu ateu sau comunist, trădător sau antihrist, ani întregi te-au torturat ca în veci să nu rămână din tine vreo

scumpă urmă, pentru care primeşte a laudei cunună:
Bucură-te, că duhul adânc ţi s-a întristat înainte de a fi arestat;
Bucură-te, că bătrânul Ghervasie a văzut în duh ce aveai de urmat;
Bucură-te, că noaptea, din aşternut te-au luat,
Bucură-te, că pentru tine iadul atunci s-a întrupat,
Bucură-te, că demonicul chip al fiarei roşii ţi s-a arătat;
Bucură-te, că-n podul securităţii ai stat săptămâni,
Bucură-te, că nemişcat te-au ţinut între câini,
Bucură-te, că doar „bandit" te-au numit;
Bucură-te, că în anchete, la Suceava ai fost schingiuit;
Bucură-te, că temniţă grea, 12 ani atunci ai primit;
Bucură-te, că răii te-au batjocorit hain;
Bucură-te, că numai Domnul ştiut-a al tău chin;
Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 6
In temniţa Aiudului te-au închis, dar sufletul deloc nu ţi l-au prins şi ai ieşit de-acolo luminat, cuvios, Icoană Domnului Hristos, căruia îi cânţi pururea: Aliluia!

ICOSUL 6

Celula ţi-a fost singura chilie în care ai putut să-ţi împlineşti rânduielile călugăreşti şi-n taina suferinţei tu ai înţeles, de ce pentru durere Domnul v-a ales, iar noi vă lăudăm pătimirea cea grea:

Bucură-te, că cea mai înaltă şcoală monahală închisoarea era;

Bucură-te, că din suferinţă şi din jertfire rugăciunea ta izvora;

Bucură-te, că pe cei mai aleşi cărturari i-ai aflat în sfinte pătimiri;

Bucură-te, că n-aţi trădat pentru locuri de frunte şi pentru deşarte măriri;

Bucură-te, că în sfinţite sudori v-aţi scăldat;

Bucură-te, că Dumnezeieşti versuri v-au îmbărbătat;

Bucură-te, că în cumplite chinuri, cu sângele curs v-aţi sfinţit;

Bucură-te, că în necontenită rugăciune cu Domnul te-ai întâlnit;

Bucură-te, că a neamului cruce ai dus;

Bucură-te, că ai urcat Golgota cu Iisus;

Bucură-te, că urmând Celui Răstignit, te-ai făcut coloană vie către infinit;

Bucură-te, că nu te-ai închinat stăpânitorilor acestei lumi;

Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 7

Doar pentru o cruciuliţă, pentru o urmă de peniţă, vă băteau până la moarte, vă ţineau înfometaţi, toată ziua însetaţi şi în zarcă izolaţi, lui Hristos să nu-I cântaţi: Aliluia!

ICOSUL 7

Nebuneşte prăznuiau gardienii când găseau morţi sfârşiţi îngrozitor, sufocaţi în dormitoare, fără aer, fără soare, zile-ntregi doar torturare, iar noi îti cântam fără-ncetare:

Bucură-te, că te-au chinuit cu frig foame şi sete;
Bucură-te, că aveai „*tovarăş*" un negru perete;
Bucură-te, că te dobora somnul prea mare;
Bucură-te, că aţipeai lipit de zid, în picioare;
Bucură-te, că drept mângâiere întrebau: *Nu mai moare?;*
Bucură-te, că vă băteau cu ură grea;
Bucură-te, că trupul, strivit, gemea;
Bucură-te, că, de dureri, carnea tremura greu;
Bucură-te, căci vă batjocoreau mereu;
Bucură-te, că, acum sunteţi toţi Sfinte Moaşte;
Bucură-te, că în brazda tării vă vom cunoaşte,
Bucură-te, luceafăr între martiri;
Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 8

La Gherla, Baia Sprie, Periprava nespus ai pătimit şi duhul filocalic ti-ai sfinţit, iar fiara roşie în iadul temniţei ai biruit, adevăratule mărturisitor al credinţei, cu-ai tăi camarazi înalţi imn biruinţei: Aliluia!

ICOSUL 8

Îngreuiat de atâta suferinţă, bătut în cuie veşnic şi în umilinţă, cu Domnul stând la rugă, faţă către faţă, ai renăscut în fiecare dimineaţă, mai întărit, mai iubitor, mai iertător, străvăzător, pentru care te lăudăm cu întregul sobor:

Bucură-te, că suferinţa în prigonire ţi-a fost pricină de despătimire;

Bucură-te, că pe cei din jur, cu blândeţea, duhovniceşte-i schimbai;

Bucură-te, că viaţa, pentru osândiţi, slujind îţi puneai;

Bucură-te, că pe muribunzi îi spovedeai şi-i împărtăşeai;

Bucură-te, că-n abataj, la Baia Sprie, ai salvat un gardian de la pieire;

Bucură-te, că acolo ţi-a fost cel mai crunt loc de pătimire;

Bucură te, că în străfundul pământului, aţi slujit cea mai frumoasă înviere;

Bucură-te, că L-aţi văzut pe Hristos înviat din adânc de durere;

Bucură-te, că la Periprava, în apa-nghetată după stuf aţi intrat;
Bucură-te, că Sfântul Părinte Ilie Lăcătusu v-a îmbărbătat;
Bucură-te, că Soarele Hristos pe drum v-a uscat;
Bucură-te, că v-aţi asemănat Sfinţilor Mucenici dintre primii creştini;
Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 9
Din sângeroasa fabrică de martiri, ai venit la mucenicia sfintei iubiri, cu care îmbracă-ne să putem cânta Domnului: Aliluia!

ICOSUL 9
Aur în topitoarea temniţei lucrat, ieşind de acolo lămurit si curat ai pornit jertfitor la apostolesc drum, pentru care te lăudăm acum:
Bucură-te, că-n mănăstiri nu te-au primit;
Bucură-te, că pădurii, ca ţapinar ai slujit;
Bucură-te, că la Icoana Maicii Domnului de la Durău, după 17 ani te-ai închinat;
Bucură-te, că Sfânta Ana la Mănăstirea Bistriţa te-a chemat;
Bucură-te, că la cuviosul Paisie Olaru ai alergat;
Bucură-te, că a lui blândeţe te-a cucerit, te-a alinat;

Bucură-te, că la Mănăstirea Secu, Sfântul Antim Găină, duhovnic ţi-a fost;
Bucură-te, că mult l-ai iubit si ti-a arătat al nevoinţelor rost;
Bucură-te, că de pe braţele tale, pe ale Domnului braţe, în slavă, el a trecut;
Bucură-te, că pildă de monah desăvârşit l-ai avut;
Bucură-te, duhovnicescule mărgăritar între călugării moldoveni;
Bucură-te, c-ai reînviat stăretia bătrânilor paisieni;
Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 10
Cea mai frumoasă ctitorie îţi este Petru-Vodă, cum se ştie, unde luând toiagul de la Păstor, cu milă ai strâns oi în sobor. Du-ne pe toţi în împărăţia Sa, să-I cântăm pururea: Aliluia!

ICOSUL 10
Ascunzându-ţi virtuţile ca-ntr-un potir de floare, grija de noi ţi-a fost băutură, mâncare. Ajută-ne să ne despătimim şi ne ocroteşte deplin, Prea Cuvioase Părinte Justin, ca în cântări aşa să-ţi mulţumim:
Bucură-te, că sfatul tău plin de har, în inimă este mărgăritar;
Bucură-te, că cei ce te-au ascultat, minunat s-au vindecat;

Bucură-te, că şi acum tămăduieşti boli trupeşti şi sufleteşti;
Bucură-te, că numai ce strigăm la tine şi ajutorul ne vine;
Bucură-te, că ne vrei tari în credinţă şi în nădejde, ca piatra;
Bucură-te, c-ai ştiut că se cerne credinţa, de acum-gata;
Bucură-te, căci glasul tău doar despre adevăr a tunat;
Bucură-te, că ereziei niciodată nu te-ai plecat;
Bucură-te, că ai mărturisit Ortodoxia deplin;
Bucură-te, că l-ai luat pildă pe cuviosul din Serbia, Sfântul (Popovici) Justin;
Bucură-te, căci cu binecuvântarea Crucii, nu cu microcipul, tu ne însemni;
Bucură-te, că rugându-te Prea Sfintei Treimi, la mucenicie ne chemi;
Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 11

Pentru numele lui Hristos, fiara neagră te-a încolţit şi luând drumul Crucii, de la mărturisire nu te-ai oprit, întăreşte-ne şi pe noi să te urmăm şi numele Domnului ne-ncetat să-L chemăm, zicând: Aliluia!

ICOSUL 11

Prin mucenicia bolii, firea desăvârşit ţi-ai biruit şi pentru pecetea Duhului Sfânt te-ai lăsat răstignit; roagă-te şi pentru noi, cei din nevoi, care îţi cântăm cu glas umilit:

Bucură-te, că ţi-a trecut pragul o ţară, seară de seară;

Bucură-te, că veneau cete, cete, cu inimi arse de sete;

Bucură-te, că ţi-era milă de tinerii care la muncă plecară;

Bucură-te, că-i plângeai că se înstrăinează de credinţă, de datini, de ţară;

Bucură-te, iubitorule de obiceiuri străbune, curate;

Bucură-te, că te-ntristai pentru brazdele nelucrate;

Bucură-te, că iubirea pentru martirii acestui neam ţi-a fost cel mai sfânt alean;

Bucură-te, că pentru canonizarea Sfinţilor Mărturisitori din temniţe te-ai ostenit;

Bucură-te, că de ale lor Sfinte Moaşte te-ai îngrijit;

Bucură-te, că în loc de-nchisori, Sfinte Locaşuri ai ctitorit;

Bucură-te, că prin ele Biserica Neamului în cer s-a zidit;

Bucură-te, că ne-ai lăsat pildă de urmat pe Sfinţii Mucenici Brâncoveni;

Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 12

Dumnezeiesc dar ţie s-a dat, bradul cel verde al ţării ce te-ai lăsat secerat şi seva-ţi curată în mir cu bună mireasmă s-a preschimbat. Altoieşte-ne pe toţi în tulpina ta, să cântăm Domnului: Aliluia!

ICOSUL 12

Când Domnul la El te-a chemat, schimbarea la faţă adevărată ne-ai arătat şi chipul tău frumos, îndumnezeit, ca ceara curată a strălucit, pentru care te lăudăm cu suflet smerit:

Bucură-te, că urcând scara desăvârşirii, pe Mântuitorul L-ai aflat;

Bucură-te, că sufletul la cer s-a înălţat;

Bucură-te, că aripi de îngeri cucernici te- au purtat;

Bucură-te, căci cu smirnă şi tămâie te-au înmiresmat;

Bucură-te, că lângă El, Domnul, te-a aşezat;

Bucură-te, că cerul de tine s-a bucurat;

Bucură-te, căci clopote de-argint te mângâiară;

Bucură-te, că învierea Neamului cu dor o strigară;

Bucură-te, că mii de oameni te-au prohodit şi Preacurata fiu iubit te-a primit;

Bucură-te, că sângiuirile-ţi neprihănite rodesc mlădiţe-nverzite;

Bucură-te, vultur ceresc suit la negrăite înălţimi;

Bucură-te, ca să îţi urmăm negreşit tu ne chemi;

Bucură-te, Sfinţitule Părinte Justin, cununa Mărturisitorilor Români!

CONDACUL 13

O, Prea Cuvioase Părinte Justin, coboară braţe părinteşti, spre mântuire să ne creşti, şi vino neamul să ni-l ocroteşti! învaţă-ne cum să ne pocăim, mândria să o biruim şi dă-ne o picătură din iubirea ta să-l cântăm Domnului: Aliluia*!*

Acest condac se zice de trei ori. Iar apoi se spun din nou Icosul 1 şi Condacul 1.

Apoi se rosteşte această **RUGĂCIUNE**

De-acolo, dintre camarazi, aleşii crini, tu pleacă-ţi ochii tăi senini şi pune-o rugă sfântă, mângâiere, să te cinstim după putere. Întoarce faţa Domnului spre noi, să scape ţara de cumplitele nevoi. Să curme El războiul dintre noi şi să reverse binecuvântare!

Tu luminează-al nostru întuneric şi risipeşte planul luciferic, s-aleagă Domnul oameni înţelepţi, cinstiţi şi patrioţi şi drepţi, să cârmuiască ţara cu jertfelnicie, către cerească împărăţie.

Deschide poarta cerului frumos, tu, următor întru iubire Domnului Hristos, să intre Neamul, când va fi curat, din suferinţa voastră adăpat, cuminecat.

Tu ne ajută Domnului să îi urmăm şi numai Lui să ne închinăm, pe El în inimi să-L purtăm, a Lui pecete să păstrăm şi-n vecii vecilor de El să nu ne lepădăm! Amin!

Sursa – acatist alcătuit de o fiică duhovnicească de la Mănăstirea Paltin, jud Neamţ

3) PREACUVIOSUL IEROMONAH ARSENIE BOCA (1910-1989)

VIAȚA ȘI ACTIVITATEA

Părintele Arsenie Boca s-a născut în satul Vaţa de Sus la 29 septembrie 1910, din părinţi creştini, Iosif şi Cristina care i-au pus numele de botez Zian, ca rod al rugăciunii. Spunea părintele: „*Mama mea când a rămas însărcinată cu mine, s-a uitat la icoana Maicii Domnului şi a pictat-o în inima ei. A pictat-o rugându-se: „Maica Domnului, îţi cer un copil, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, care să îţi slujească ţie, Maicii Domnului şi Domnului Iisus Hristos. Nu pentru mine îl ce*r".

Zian Boca face școala primară în satul natal şi apoi intră la Liceul Naţional Ortodox „*Avram Iancu*" din Brad, absolvind în 1929. Colegul de bancă, Romulus Neag, îl înfăţişează pe Zian ca „*Excepţional de înzestrat, de-o voinţă extraordinară, o memorie formidabilă, o putere de muncă şi o tenacitate ieşite din comun*". Cu zestrea intelectuală și spirituală dobândită la Brad, se înscrie la Institutul Teologic din Sibiu (1929-1933) unde are aureola unui „*Sfânt*".

După absolvirea Institutului Teologic (1933), este trimis cu bursă la Institutul de Belle-Arte din Bucureşti. Aici urmează și cursuri de medicină, de cultură și artă și prelegerile de mistică ale lui Nichifor Crainic.

Urmează o scurtă perioadă de ucenicie în monahism la Sfântul Munte Athos, timp de 3 luni, unde, Maica Domnului îl „*încredințează*" Sf. Serafim de Sarov pentru povățuire.

La reîntoarcerea în ţară, aduce câteva manuscrise ale Filocaliei pentru fostul său profesor de la Sibiu, Părintele Dumitru Stăniloae, cu care colaborează la traducerea în limba română a acestei monumentale lucrări.

Zian Boca s-a închinoviat la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus în iunie 1939, fiind deja diacon celib. După aproape un an de zile, în 3 mai 1940, are loc tunderea în monahism, luând numele de Arsenie iar in 10 aprilie 1942 a fost hirotonit preot.

„*În anii de ctitorie la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, se remarcă în chip strălucitor ca «pictor de suflete după modelul Domnului Iisus Hristos*» (Nichifor Crainic). Se reînvie acum o tradiţie a marilor pelerinaje la locurile sfinte. Chilia Părintelui din munte a rămas până astăzi un loc de pelerinaj unde credincioşii se roagă, pun o floare sau aprind o lumânare.

La 25 noiembrie 1948, mitropolitul de atunci al Ardealului, Dr. Nicolae Bălan (1929-1955), a adus personal la Prislop pe Ieromonahul Arsenie Boca. Mănăstirea era într-o stare jalnică, părăsită de ultimii trei vieţuitori uniţi. Poate că a fost o soluţie pe vremea aceea, pentru că Părintele începuse să fie prigonit şi urmărit de Securitate. Aici a fost numit stareţ pentru 2 ani şi apoi duhovnic timp de 9 ani (devenind mănăstire de maici), punându-și pecetea de ziditor de suflete şi ziditor de aşezăminte.

In 1959 este alungat de la Prislop şi i se ridică dreptul de slujire ca preot. In această perioadă Părintele Arsenie a fost ridicat de Securitate și dus la Ocnele Mari și apoi la Canal unde a stat 9 luni de zile.

În 1959 a început pribegia în Bucureşti. A fost angajat la Biserica Sfântul Elefterie ca pictor secund pe lângă pictorul Vasile Rudeanu, iar în 1961 a fost angajat la Atelierul de pictură al Patriarhiei de la Schitul Maicilor.

In 1968 a început pictura bisericii parohiale din Drăgănescu, de lângă Bucureşti, la care a lucrat vreme de 15 ani, pictând-o de 2 ori și devenind astfel "*Capela Sixtină*" a ortodoxiei românești.

După izgonirea forţată din mănăstirea Prislop în 1959, obştea s-a reorganizat într-un aşezământ mănăstiresc în oraşul Sinaia, care acum este metocul Mănăstirii Prislop. În acest aşezământ Părintele Arsenie şi-a avut chilia şi atelierul de pictură din 1969 până în 28 noiembrie 1989, când s-a săvârşit din viaţă. Prohodit în prezența unei mulţimi impresionante de credincioşi, Părintele Arsenie a fost înmormântat în cimitirul Mănăstirii Prislop în 4 decembrie 1989. Vorba "*De dincolo vă voi putea ajuta mai mult*!" însoţește miile de pelerini la mormântul său.

ACATISTUL PREACUVIOSULUI IEROMONAH ARSENIE BOCA (28 noiembrie)

TROPAR - glas al 8-lea

Întru tine, Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, căci luând Crucea, ai urmat lui Hristos şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru acestea şi cu îngerii împreună se bucură, Prea cuvioase Părinte Arsenie, duhul tău.

CONDACUL 1

Prea cuviosului Parintelui nostru şi al multora luminător şi îndreptător de suflete, veniţi fraţilor, să-i aducem laude cu mulţumire şi să-i cântăm, zicându-i: Bucură-te Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

ICOSUL 1

Din părinţi binecredincioşi ai răsărit, Părinte, şi ca un soare ai luminat şi multe suflete necăjite şi rătăcite le-ai îndreptat pe calea mântuirii; pentru acestea toate, noi îţi aducem laude zicând:

Bucură-te, că din părinți creștini ai răsărit;

Bucură-te, că ei Iosif şi Cristina s-au numit;

Bucură-te, că, maica ta Cristina, soare şi lună a visat că are în pântece după ce te-ai zămislit;

Bucură-te, căci cu adevărat, soare pentru noi ai fost;

Bucură-te, căci ca soarele şi luna în viaţă ai luminat;

Bucură-te, al multora şi al nostru luminător;

Bucură-te, că pentru noi şi pentru mulţi ai fost scump şi sfânt odor;

Bucură-te, soare din munţii Apuseni apărut;

Bucura-te, lună din Vața de Sus;

Bucură-te, luceafăr apărut în mănăstirea Brâncoveanu;

Bucură-te, că multe suflete ai adus la Domnul;

Bucură-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 2

Din copilărie te-ai arătat odor luminat de Duhul Sfânt şi părinţii, văzându-te copil ales, te-au dat la școală mai înaltă, ca să înveţi a cânta: Aliluia!

ICOSUL 2

Terminând Teologia ai fost chemat la Mănăstirea Brâncoveanu de mitropolitul Nicolae Bălan, şi fiind călugărit la Muntele Athos ai fost trimis, unde, într-o pădure, Maicii Domnului te-ai rugat să te dea în seama unui povăţuitor înduhovnicit. Cu adevărat ai fost ascultat şi, după cum numai odată, pentru smerenie, ai spus aceasta, iar noi îţi aducem laude, zicând:

Bucură-te, Părinte, că Maica Domnului te-a ascultat;

Bucură-te, că Maica Domnului la tine a venit;

Bucură-te, că Ea de mână te-a luat;

Bucură-te, căci pe munte înalt de mână te-a dus;

Bucură-te, că te-a urcat până sus;

Bucură-te, că acolo, în grija sfântului (Serafim de Sarov) ce trăise pe pământ înainte cu două sute de ani te-a dat;

Bucură-te, că apoi Maica Domnului s-a făcut nevăzută;

Bucura-te, că urcând, frică nu-ți era;

Bucură-te, că muntele între două prăpăstii era;

Bucură-te, că mare dar ai primit;

Bucură-te, că dar de protecţie ai luat;
Bucură-te, că pe mulţi i-ai luminat;
Bucură-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 3
Ai spus, Părinte, că Domnului Iisus, în pădure mult te-ai rugat să-ţi trimită în cale un bun povăţuitor, dar n-ai fost ascultat, după un timp ţi-ai dat seama că el are o mamă bună, care mijloceşte pentru noi. Si atunci cu lacrimi te-ai rugat ei, iar ea de mâini te-a luat și sfântului din vârful muntelui în grijă te-a dat, iar noi, minunându-ne de aşa mare dar îţi cântăm: Aliluia!

ICOSUL 3
După un an ai venit de la Muntele Athos la mănăstirea Brâncoveanu, şi, începând munca de duhovnic, înfricoşat te-ai arătat nouă şi multora care veneau la mărturisit, căci mai dinainte le ştiai faptele. Iar noi, despre darul ce-l aveai îţi cântăm acestea:

Bucură-te, ucenicul Maicii Sfinte;
Bucură-te, că de la ea ai primit cinste;
Bucură-te, că dar de a prooroci ai primit;
Bucură-te, că multora pe nume le spuneai;
Bucură-te, că faptele şi păcatele le descopereai;
Bucură-te, că şi sfârşitul unei fete ai spus;

Bucură-te, că ea venise să te ispitească;
Bucură-te, că i-ai spus să se pregătească;
Bucura-te, că Mirele ei este pe cale să vina să o ducă;
Bucură-te, că moartea, după puţin timp a dus-o;
Bucura-te, că noi tare ne-am minunat;
Bucură-te, că multă lume te-a lăudat;
Bucură-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 4

Făcându-te preot şi duhovnic şi începând lumea a mărturisi, şi doar pe unii a-i împărtăşi, povăţuindu-i să nu mai păcătuiască, ci să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 4

Mulţi dintre credincioşi s-au dedat iarăşi la răutăţi după ce i-ai împărtăşit, iar tu Părinte, simţind cu duhul răutăţile lor, te-ai rugat lui Dumnezeu să-ţi descopere pricina pentru care nu se lasă de păcate, şi acestea ţi s-au arătat şi nouă ni le-ai spus, pentru care te lăudăm:
Bucură-te, că în grădina mănăstirii stând, în amiaza mare, nor negru ai văzut pe munte;
Bucură-te, că în nor mare gălăgie ai auzit;
Bucură-te, căci cu mare atenţie ai privit;
Bucură-te, că norul în două s-a despărţit;

Bucură-te, că în mijlocul norului pe un scaun înfricoşat pe satana, în ceata drăcească l-ai văzut înfricoşat;
Bucură-te, că ai auzit că ordin dracilor, satana le-a dat;
Bucură-te, că vicleşugul lor l-ai auzit, adică să şoptească oamenilor că nu este Dumnezeu;
Bucură-te, că şi al doilea vicleşug al lor ai auzit, cum că nu ar fi rai şi nici altă viaţă;
Bucură-te, că şi al treilea vicleşug l-ai auzit, de-a lăsa oamenii pocăinţa până la bătrâneţe;
Bucură-te, că prin această vedenie multe ai aflat;
Bucură-te, că acestea toate, oamenilor, în predică le-ai arătat;
Bucură-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 5
Auzind multă lume de darul tău, Părinte, venea să-ţi audă cuvântul şi învăţături şi sfaturi de mântuire le dădeai, iar noi te lăudăm, cântând: Aliluia!

ICOSUL 5
Pe aceia ce nu se potriveau în căsătorie îi opreai; celor ce li se fura, pe hoţi îi descopereai, când era secetă, ploaie de la Dumnezeu cereai. Pentru acestea toate îţi cântăm:
Bucură-te, că celor căsătoriţi, de folos cuvinte le spuneai;

Bucură-te, că de la căsătorie nepotrivită opreai;
Bucură-te, că pe cei ce furau îi descopereai;
Bucură-te, că pe hoţi cu blândeţe îi dojeneai să întoarcă cele furate;
Bucură-te, că fiind secetă mare, pe munte te-ai suit, rugându-te să plouă;
Bucură-te, căci cuvânt ai auzit de la Dumnezeu, ca să te rogi de oameni să-şi îndrepte viaţa;
Bucură-te, că ploaie mare a venit;
Bucură-te, că lumea s-a înveselit;
Bucură-te, că pe săraci i-ai miluit;
Bucură-te, că ai spus cele ce vor să fie;
Bucură-te, luminat propovăduitor;
Bucură-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 6
Cei ce voiau să se facă preoţi şi veneau la tine, le dădeai sfaturi şi poveţe, mirându-se şi cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 6
Fiind întrebat, Prea Cuvioase Părinte, de cei ce doreau să fie preoţi, cu ce pot dovedi celor care nu cred că este Dumnezeu, le-ai spus foarte înţelept şi adevărat, că prin viaţa şi felul lor de trăire duhovnicească, pot dovedi că Dumnezeu există. Pentru care noi ne minunăm şi cântăm acestea:

Bucură-te, că ai fost dumnezeiesc în trup pământesc;
Bucură-te, că ai fost înger în trup;
Bucură-te, că numai la faţă dacă te priveam, ne minunam;
Bucură-te, că viitorul multora le-ai spus;
Bucură-te, că pe mulţi i-ai îndemnat să urmeze pe Iisus;
Bucură-te, că pe mulţi, călugări i-ai făcut;
Bucură-te, că obşte de călugări ai strâns;
Bucură-te, că și obște de maici ai format;
Bucură-te, că prin multe încercări ai trecut;
Bucură-te, că ispite de tot felul ai răbdat;
Bucură-te, că și la închisoare la munci grele ai fost pus;
Bucură-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 7
Ai voit, Părinte, după cum ţi s-a arătat, să faci chipul lui Hristos, şi, apucându-te de lucru, ai auzit un glas: *De acum să Mă pictezi în sufletele oamenilor că să-Mi cânte mie: Aliluia*!

ICOSUL 7
Ai spus, Părinte, ca tu cunosti pe oameni, pe faţă, care se mântuiesc, căci celor ce duc o viaţă de rugăciune, fiind tot timpul cu gândul la Dumnezeu, li se zugrăveşte în lumina ochilor chipul lui Hristos.

Si tu, Părinte, cu darul Duhului ce aveai, vedeai acestea. De aceea, noi te lăudăm, zicând:
Bucură-te, căci cunoşteai cele ascunse oamenilor;
Bucură-te, că ştiai dacă se mântuiesc;
Bucură-te, că le spuneai ce să facă în viaţă;
Bucură-te, că tinerii veneau să-i povăţuieşti;
Bucură-te, că unii veneau să-i binecuvântezi;
Bucura-te, ca pe femeile care se vopseau le certai;
Bucură-te, că pe morari de la lăcomie îi opreai;
Bucura-te, ca pe fumători de la fumat îi opreai;
Bucură-te, învăţător de cele sfinte;
Bucură-te, văzătorul al celor nevăzute;
Bucură-te, că acum în cer te odihneşti;
Bucură-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 8
Fiind război mare, veneau la tine, Părinte, tinerii care trebuiau să plece la război, ca să te rogi pentru ei, iar tu cunoșteai care scăpau cu viață. Si noi ne minunăm, cântându-ți: Aliluia!

ICOSUL 8
Părinte, celor ce știai că vor muri în război le dădeai mâna de o sărutau, iar celor care ştiai că rămân în viață nu le dădeai mâna, iar ei întristându-se te întrebau de ce lor nu le dai mâna, iar tu, Părinte, le spuneai: căci cu voi mă mai întâlnesc, iar cu aceia nu. Pentru aceasta te lăudau zicând:

Bucură-te, văzător al voinței lui Dumnezeu;
Bucură-te, văzătorul al celor viitoare;
Bucura-te, că vedeai viața omului;
Bucură-te, că știai sfârșitul vieții lui;
Bucură-te, că noi mult ne minunăm;
Bucura-te, că minunat prooroc te-ai arătat;
Bucură-te, că pe Domnul, pentru tine îl lăudăm;
Bucura-te, căci cu îngerii te veselești;
Bucură-te, că acum în ceruri dănţuieşti;
Bucură-te, căci cu heruvimii acum slujeşti;
Bucura-te, îndreptător al credinței;
Bucură-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 9

Venit-a, Părinte, la mănăstire într-o zi de Rusalii, oastea Domnului şi o unitate militară, iar tu, Părinte, ai zis: iată că s-a întâlnit oastea Domnului cu oastea ţării, ca să cânte Lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 9

Făcându-se utrenie în biserică, ai ieşit, Parinte, cu cântăreţii şi cu toţi credinciosii, ca să săvârşeşti Sfânta Liturghie pe altarul din faţa mănăstirii şi, fiind lângă tine cântăreţul care era îndoit cu credinţa, te-a văzut înconjurat de flăcări de foc, care erau darul Sfântului Duh. Atunci el s-a înspăimântat şi a strigat, iar tu l-ai oprit să nu spună, doar că simţeai că te arde ceva. De aceea, noi te lăudăm, zicând:

Bucură-te, locaşul Duhului Sfânt;
Bucură-te, că în trup fiind pe pământ, ai fost înconjurat de Duhul Sfânt;
Bucură-te, că prin acest Duh Sfânt ai proorocit;
Bucură-te, căci cu duhul pe oameni ai povăţuit;
Bucură-te, căci cu Duhul Sfânt, stâlp al bisericii ai fost;
Bucură-te, căci cu Duhul, ca o trâmbiţă ai răsunat;
Bucură-te, căci cu trâmbiţa Duhului pe mulţi i-ai adunat;
Bucură-te, vioară care cântai cu Duhul;
Bucură-te, că prin tine s-a veselit văzduhul;
Bucură-te, că turmă de oi cuvântătoare ai adunat;
Bucură-te, Părinte, de Duh Sfânt înţelepţit;
Bucură-te, Sfinte, prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 10
Venit-a, Părinte, în timpul unei Sfinte Liturghii o femeie să-ţi spună necazul ce îl avea, şi te tulbura cu nerăbdarea ei. Și tu, Părinte, simţind din Sfântul Altar, ai oprit slujba şi ai strigat la ea să înceteze cu nerăbdarea, şi ai spus la toţi de ce a venit. Pentru aceasta, îţi cântăm: Aliluia!

ICOSUL 10
Ai spus, Părinte, că femeia a venit deoarece a pierdut douăzeci de mii de lei; tu ai spus că acei bani i-a pierdut pentru că cele două fete ale ei

trebuiau să-şi crească copii pe care n-au voit să-i nască şi i-au avortat, de aceea spor în casă nu vor mai avea, căci sufletele copiilor strigă răzbunare asupra părinţilor. Iar noi ne minunăm de darul tău, zicând:
Bucură-te, văzătorul păcatelor omeneşti;
Bucură-te, iertătorul celor nelegiuiţi;
Bucură-te, îndreptătorul celor rătăciţi;
Bucură-te, luminătorul celor de rea credinţă;
Bucură-te, că ai descoperit cele ascunse;
Bucură-te, luminătorul multor depărtaţi de credinţă;
Bucură-te, alinătorul multora în suferinţă;
Bucură-te, păstorule al turmei lui Hristos;
Bucură-te, să ne fii şi nouă de folos;
Bucură-te, părinte cu chip luminos;
Bucură-te, Sfinte Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 11
Înzestrat ai fost cu multe daruri, Părinte, de la Dumnezeu, căci şi apa, ca Moise, ai făcut să izvorască din stâncă. Cu preoţia ai fost încununat, cu darul proorociei, cu milostivire, blândeţe şi bun povăţuitor. De aceea, noi te lăudăm, cântând Lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 11
Ai avut, Părinte, dar de a predica şi de a tâlcui Sfânta Evanghelie a lui Hristos, luminând multe

suflete, abătându-le de la rătăcire la calea mântuirii. Pentru toate acestea, laude îţi aducem noi, zicând:
Bucură-te, predicator bun al lui Hristos;
Bucură-te, că multora ai fost folositor;
Bucură-te, că de la răutăţi pe mulţi i-ai oprit;
Bucură-te, că pe unii căsătoriţi, la naştere de copii i-ai îndemnat;
Bucură-te, că i-ai îndemnat să stăruiască în rugăciuni;
Bucură-te, că la milostenie i-ai povăţuit;
Bucură-te, că şi Biserica le-ai spus să cerceteze;
Bucură-te, că la sărbători le-ai spus să nu lucreze;
Bucura-te, că pe cei bolnavi i-ai pus să-i cerceteze;
Bucura-te, că sfaturile Bisericii le-ai spus să le urmeze;
Bucură-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 12
Minunat pictor ai fost - de icoane, de biserici şi de suflete, că biserică nespus de frumoasă ai pictat si multă lume merge să o vadă, iar de frumuseţea ei se minunează, cântând: Aliluia!

ICOSUL 12
În satul Drăgănescu de lângă Bucureşti ai pictat biserica, iar cei ce o vizitează se miră de talentul cel ce l-ai avut, căci, privind pe sfinţi, se pare că sunt vii.

De aceea, cu toţii ne minunăm şi te lăudăm, zicând:
Bucură-te, iscusit pictor de biserici;
Bucură-te, pictor prea minunat;
Bucură-te, că şi în suflete pe Hristos ai pictat;
Bucură-te, căci glas de la Domnul ai avut ca să pictezi şi-n suflete;
Bucura-te, căci te-ai silit pe Hristos să-L urmezi;
Bucură-te, căci nouă şi multora pildă te-ai făcut;
Bucură-te, că ai primit veste că viaţa îţi este pe sfârşite;
Bucură-te, că ne-ai spus acestea mai înainte;
Bucură-te, că ziceai că mai ai trei calendare;
Bucură-te, că ne-ai dat pildă de răbdare;
Bucură-te, căci în ceasul morţii ai ştiut unde te duci;
Bucură-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie!

CONDACUL 13

O, preaminunate părintele nostru Arsenie, primeşte aceste laude şi mulţumiri de la noi, nevrednicii fiii tăi, rugându-te să fii milostiv pentru noi înaintea Domnului Hristos, ca să ne învrednicească şi pe noi vieţii celei fericite şi împreună, cu tine să cântăm în veci: Aliluia

Acest condac se zice de trei ori. Iar apoi se spun din nou Icosul 1 şi Condacul 1.

Apoi se zice această **RUGĂCIUNE**

Doamne, Iisuse Hristoase, primeşte ostenelile, slujbele şi sfintele rugăciuni ale robului Tău, părintele Arsenie, care mult s-a ostenit şi a slujit Ţie, ca să-ţi câştige sufletele, întorcându-le de la viaţa şi faptele cele păcătoase ale lor (că şi de la moarte, de câteva ori a surprins şi a scăpat o tânără în momentele când vroia să se sinucidă) şi pildă de răbdare şi dragoste părintească ne-a dat. Te rugăm, Stăpâne, ajută-ne să slujim şi noi cu dragoste, în curăţie trupească şi sufletească, prin rugăciuni neîncetate să Te mărim, să Te binecuvântăm şi să urmăm sfaturile robului Tău, părintele nostru Arsenie, pe care îl rugăm: Roagă-te, Sfinte, Prea Cuvioase Părinte Arsenie, ca şi noi, în viaţa ce ne-o petrecem să împlinim poruncile Domnului şi sfaturile ce ni le-ai dat şi învăţăturile din multele şi minunatele predici pe care le-ai spus. Pomeneşte-ne acum din Împărăţia Cerurilor, unde Te veseleşti cu toţi sfinţii şi cu Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu, care te-a încredinţat în muntele Athos sfântului ce trăise acolo cu 200 de ani în urmă şi cu tine să ne veselim în veci. Amin.

Sursa - https://www.sfantulnectarie.ro

4) PREACUCERNICUL PĂRINTE ILIE LĂCĂTUȘU (1909-1983)

VIAȚA ȘI ACTIVITATEA – sursa creștinortodox.ro

Părintele Ilie Lăcătușu s-a născut la data de 6 decembrie 1909, în satul Crăpăturile, judeţul Vâlcea, fiind 7 frati iar părinţii aveau mare credinţă în Dumnezeu. Tatăl său era dascălul bisericii, fapt ce a dus şi la apropierea tânărului Ilie de a sluji Sfânta Biserică.

Ilie urmează Seminarul Teologic din Râmnicu-Valcea între 1923-1930. Aici, el va termina şcoala cu o Diplomă de Virtute, în fruntea căreia era scris: "**Pentru aptitudini sufleteşti care îl disting între colegii lui**." Între 1930-1934, va studia la Facultatea de Teologie. În 5 iulie 1931 se va căsători cu învăţătoarea Ecaterina Popescu cu care va avea cinci copii.

Ilie va fi hirotonit preot în data de 1 septembrie 1934 pentru parohia Osica de Jos, judeţul Olt. Dupa 2 luni va fi trimis în satul Buiceşti, tot din judeţul Olt. Între 1942-1943, Părintele Ilie este trimis ca preot misionar peste Nistru, în Odessa şi Ribnița.

Calităţile sale de nobleţe sufletească se evidenţiază încă din primii ani ai tinereții. Avea o înclinaţie deosebită pentru cultivarea unor înalte virtuţi morale şi spirituale, dovedind şi o preocupare atentă pentru vremurile tulburi din Romania, odată cu instalarea comunismului care promova ateismul. Părintele s-a făcut remarcat prin grija aceasta de a lua partea celor care sunt oropsiţi, având râvnă deosebită, pricepere și apropiere de problemele şi grijile oamenilor, fiind un stâlp şi îndrumător al oamenilor.

În data de 19 iulie 1952, părintele este arestat şi închis în colonia de muncă silnică de la Canalul Dunare-Marea Neagră. În octombrie, el este mutat într-o colonie specială, formată aproape numai din preoţi. Apoi, timp de 2 ani părintele Ilie Lăcătuşu este mutat în închisoarea Târgu Ocna, din pricina stării proaste de sănătate şi a incapacităţii de muncă.

Părintele este pus în libertate în data de 26 aprilie 1954. Întors în biserica satului Buiceşti, după 4 ani, la 1 iulie 1959, Părintele primeşte o altă pedeapsă grea de 5 ani, fiind trimis la Periprava, în Delta Dunării, la muncă silnică în condiţii inumane, unde se va întâlni cu părintele Iustin Pârvu, fiind apoi eliberat în data de 6 mai 1964.

Chiar dacă a fost eliberat, părintele nu a avut însă nici acum linişte. I s-a stabilit domiciliu forţat în Bolintinu, unde a fost silit să lucreze ca zidar. Abia în 20 decembrie 1964, părintele Ilie a putut să slujească din nou în Biserică, de această dată în judeţul Teleorman, în parohia Gârdesti. În anul 1970 este mutat într-un sat din comuna Răsuceni, judeţul Giurgiu. Aici, el va sluji până la pensionare, la 11 ianuarie 1978.

Părintele Ilie a ajuns în spital, din pricina multor suferinţe şi greutăţi întâmpinate pe parcursul vieţii. Pe patul de spital, el a făcut o profeţie, ca un fel de testament. El a cerut ca soţia lui, dacă va muri peste 15 ani, să fie înmormântată în acelaşi loc cu el. Părintele a adormit în Domnul în data de 22 iulie 1983, în Spitalul Panduri, din Bucureşti.

Trupul părintelui Ilie Lăcătuşu a fost înmormântat în Cimitirul Adormirea Maicii Domnului, din Bucureşti. Aici, familia sa deţinea o criptă.

Trupul neînsufleţit al părintelui nu a fost îmbălsămat, canoanele Bisericii interzicând acest lucru, mai ales preoţilor.

Profeţia părintelui se va împlini exact peste 15 ani. În luna septembrie a anului 1998, soţia lui va adormi şi ea în Domnul. Urmaşii au ţinut minte dorinţa părintelui, motiv pentru care ei au săpat în acelaşi loc, spre a o înmormânta. În ziua de 29 septembrie 1998, la exact 15 ani de la trecerea la Domnul a părintelui, trupul său a fost găsit neschimbat, neputrezit şi frumos mirositor. Trupul părintelui îndeplineşte condiţiile sfintelor moaşte: nestricăcios, frumos mirositor, uscat şi uşor, pielea de culoarea alunului, păstrându-şi dimensiunile şi aspectul. Iar viaţa lui este şi ea temei sfânt.

Fiica părintelui Ilie, Maria Sabina Spirache, a înaintat la 5 octombrie 1998 un memoriu către Arhiepiscopia Bucureştilor despre această descoperire. Drept urmare, evlavia oamenilor şi grija lui Dumnezeu va hotărâ sau nu canonizarea. În anul 2000, Patriarhia Română i-a deschis părintelui Ilie un dosar de canonizare, dând binecuvântare pentru a se deschide cripta care adăposteşte trupul acestuia care a devenit, astfel, loc de pelerinaj și de înfăptuire a multor vindecări și minuni. Prima icoană a Sfântului Ilie Lăcătușu - Mărturisitorul a fost pictată pe peretele exterior al bisericii Mănăstirii Petru Vodă.

ACATISTUL NOULUI MĂRTURISITOR PĂRINTELE ILIE LĂCĂTUŞU, FĂCĂTORUL DE MINUNI (22 iulie)

TROPARUL, glasul al 8-lea:
Îndelung pătimitorule, de Dumnezeu purtătorule Părinte Ilie, văpaia muncilor cu focul lucrător ai înrourat-o, ruşinând pe vrăjmaşi. Pentru aceasta, părinte, cu hlamida lui Hristos îmbrăcându-te, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

CONDACUL 1
Veniţi, iubitorilor de mucenici, să-l lăudăm cu mare glas pe Părintele Ilie, care, prin pătimirile sale, a luat de la Dumnezeu cununa biruinţei. Căci, iubind Biserica lui Hristos şi neamul românesc, a ales calea cea strâmtă şi cu chinuri, stând fără teamă împotriva duşmanilor dreptei credinţe. Şi pentru aceasta să-i cântăm: Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

ICOSUL 1
La tine alergăm, sfinte, la vreme de ispită, având nădejde în mijlocirile tale. Ştim că pe mulţi i-ai chemat în chip minunat la sfintele tale moaşte. Am auzit de femeia pe care ai îndemnat-o, zicându-i în vis: „*Vino la mine şi roagă-te ori de câte ori ai nevoie de ajutor*”.

Şi credem că şi pe noi ne poţi ajuta, căci iubirea ta se revarsă peste toţi cei care se roagă ţie cu credinţă, şi pentru aceasta îţi zicem:
Bucură-te, binecuvântare a pământului românesc,
Bucură-te, liman al credincioşilor şi dar ceresc,
Bucură-te, chivot al virtuţilor de Hristos împodobit,
Bucură-te, că iubirea de cele sfinte prin jertfă o ai adeverit,
Bucură-te, veghetor neobosit al celor ce mărturisesc dreapta credinţă,
Bucură-te, că de la tine învăţăm smerenia şi adevărata umilinţă,
Bucură-te, că ai fugit de slava lumească şi pe Dumnezeu L-ai aflat,
Bucură-te, că pentru neamul românesc te-ai rugat neîncetat,
Bucură-te, comoară care pe cei drept-credincioşi îi îndestulezi,
Bucură-te, că pe cei care pornesc pe căi greşite îi îndreptezi,
Bucură-te, că îi chemi la tine pe cei care au nevoie de ajutor,
Bucură-te, că cei care se roagă ţie te cunosc grabnic ocrotitor,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 2

L-ai slujit pe Hristos din tinereţile tale, fiind icoană a rugăciunii, a smereniei şi a jertfelniciei, şi te-ai arătat pildă pentru noi, cei iubitori de patimi şi slabi în credinţă. Pentru aceasta te rugăm să nu încetezi a te ruga pentru noi, ca să-I putem cânta lui Dumnezeu cu inimă curată: Aliluia!

ICOSUL 2

Văzând Dumnezeu râvna ta pentru cele sfinte, te-a chemat să-L slujeşti ridicând pe umerii tăi greaua cruce a preoţiei. Iar tu ai răspuns cu vrednicie acestei chemări, vrând să fii păstor de suflete şi slujitor al aproapelui tău, şi pentru aceasta îţi aducem cântări de laudă:

Bucură-te, că pe Sfântul Prooroc Ilie l-ai avut ocrotitor,

Bucură-te, glas proorocesc care ai mustrat rătăcirea apostaţilor,

Bucură-te, odraslă a rugăciunii sfinţilor din veacurile trecute,

Bucură-te, că ai înfruntat cu înţelepciune ale vrăjmaşului ispite,

Bucură-te, că din copilăria ta ai mers cu smerenie pe calea virtuţilor,

Bucură-te, că ţi-ai păzit curăţia tinereţii luptând împotriva patimilor,

Bucură-te, cel ce, mergând pe calea familiei, ai ajuns la sfinţenie,
Bucură-te, că virtuţile tale le-ai acoperit cu smerenie,
Bucură-te, că ai fost propovăduitor şi duhovnic iscusit,
Bucură-te, că mulţime de suflete bolnave ai tămăduit,
Bucură-te, al iubirii de Dumnezeu neostenit propovăduitor,
Bucură-te, dreptar şi pildă aleasă pentru slujitorii altarelor,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 3
Văzând mulţimea încercărilor prin care trecea neamul românesc, ai vrut să arzi ca o lumânare, necruţând nicio osteneală pentru aceasta. Şi, împreună cu mulţi preoţi şi credincioşi, ai ales să trăieşti sub ocrotirea Sfântului Arhanghel Mihail, luptând cu sabia cuvântului împotriva hulitorilor adevărului şi cântând fără teamă: Aliluia!

ICOSUL 3
Nu te-ai temut nici de suferinţe şi nici de moarte, căci ai purtat în sufletul tău râvna spre mucenicie.

Iar Hristos te-a învrednicit să mergi pe urmele mucenicilor din vechime, căci ai fost luat din mijlocul familiei şi al credincioşilor şi ai fost dus în colonii de muncă, unde prin răbdarea şi sfinţenia ta ai adus mângâiere sufletelor deznădăjduite, şi pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, că sfinţii închisorilor asupra ta au vegheat,

Bucură-te, că, primindu-te mai apoi în ceata lor, s-au bucurat,

Bucură-te, că, prin curajul tău, în întunericul prigonirilor ai strălucit,

Bucură-te, că în viforul furtunilor pacea sufletească o ai dobândit,

Bucură-te, că în faţa pătimirilor duhul tău nu s-a tulburat,

Bucură-te, piatră de care uneltirile celor rău credincioşi s-au sfărâmat,

Bucură-te, că ai urcat muntele suferinţei călcând pe urmele mucenicilor,

Bucură-te, că ai răbdat fără cârtire batjocurile şi dispreţul prigonitorilor,

Bucură-te, că prin dureri şi suferinţe prigonitorii nu te-au supus,

Bucură-te, că, urmând Stăpânului tău, ca o oaie la junghiere te-ai adus,

Bucură-te, că pe calea mântuirii în chip tainic te-a călăuzit,

Bucură-te, că în fiecare prigoană prin care ai trecut de El ai fost păzit,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 4
S-a văzut puterea rugăciunilor tale la Periprava, sfinte, când aţi fost puşi să tăiaţi stuf pe o vreme geroasă şi cei care vă păzeau aşteptau moartea voastră. Dar i-ai încurajat pe cei care împreună pătimeau cu tine să-şi pună nădejdea în ajutorul Maicii Domnului şi al Sfinţilor Trei Ierarhi, care erau prăznuiţi în acea zi, şi I-aţi cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 4
V-aţi asemănat sfinţilor patruzeci de mucenici, aruncaţi de prigonitori în apele iezerului Sevastiei, dar prin rugăciunile tale, părinte, toţi au rămas în viaţă. Că strălucind soarele credinţei în inima ta, a strălucit şi pe cer soarele cel materialnic şi a încălzit pământul, venind în ajutorul vostru. Pentru care te lăudăm, zicând: Bucură-te, că Maica Domnului cu sfântul ei acoperământ v-a acoperit,
Bucură-te, că Sfinţii Trei Ierarhi prin rugăciunile lor v-au ocrotit,
Bucură-te, că trupurile voastre pe crucea frigului au fost răstignite,

Bucură-te, că inimile voastre de harul Duhului Sfânt au fost întărite,
Bucură-te, că asemeni sfinţilor patruzeci de mucenici aţi pătimit,
Bucură-te, că vicleanul diavol prin pătimirea voastră a fost biruit,
Bucură-te, că răbdarea voastră pe prigonitori i-a îngenuncheat,
Bucură-te, că dreptatea voastră în chip minunat s-a arătat,
Bucură-te, că pe Sfântul Arhanghel Mihail l-aţi avut sprijinitor,
Bucură-te, că aţi purtat fără să cârtiţi povara pătimirilor,
Bucură-te, că, fiind umiliţi de oameni, Făcătorul lumii v-a binecuvântat,
Bucură-te, că Soarele dreptăţii prin lumina soarelui v-a mângâiat,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 5
Văzând cele viitoare, ai cunoscut mai înainte şi ziua trecerii tale la Domnul şi anul morţii preotesei tale, şi prin aceasta s-a vădit darul pe care l-ai primit de la Dumnezeu încă din timpul vieţii tale pământeşti, pentru care ne bucurăm şi Îi cântăm cu mulţumire: Aliluia!

ICOSUL 5

Cine poate spune bucuria celor care au fost de faţă la aflarea sfintelor tale moaşte, părinte? Că trupul tău s-a arătat neatins de trecerea timpului şi nesupus putreziciunii, prin harul Duhului Sfânt. Şi prin aceasta s-a întărit sfinţenia ta, căci Dumnezeu ne-a vorbit prin moaştele tale binemirositoare, îndemnându-ne să-ţi aducem laude ca acestea:

Bucură-te, că sfintele tale moaşte te arată vas ales al lui Hristos,

Bucură-te, că cei ce vin şi se roagă ţie dobândesc mult folos,

Bucură-te, că prin trupul tău neputrezit fără cuvinte le vorbeşti,

Bucură-te, că pe cei ce aleargă la tine nu îi părăseşti,

Bucură-te, că pomenirea ta se întipăreşte în sufletele lor,

Bucură-te, apostol al învierii morţilor la sfârşitul veacurilor,

Bucură-te, cel ce evlavia pelerinilor care vin la tine o înmulţeşti,

Bucură-te, că îndoielile le risipeşti şi credinţa o întăreşti,

Bucură-te, cel ce aduci bucurie în sufletele celor care se închină ţie,

Bucură-te, că ne îndemni să cugetăm la moarte şi la veşnicie,

Bucură-te, că, asemenea sfinţilor de demult, bună mireasmă răspândeşti,
Bucură-te, că la racla ta mulţime mare de închinători primeşti,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 6
Din timpul vieţii tale te-ai arătat făcător de minuni, sfinte, dar după adormirea ta numărul acestora s-a înmulţit. Şi, după aflarea sfintelor tale moaşte, mulţime de credincioşi au venit să ia binecuvântarea ta, rugându-se ţie şi lui Dumnezeu cântându-I: Aliluia!

ICOSUL 6
În aceste vremuri în care rătăcirile se înmulţesc, te-a arătat Dumnezeu stavilă împotriva necredinţei, căci, auzind despre mulţimea minunilor tale, mulţi vin la sfintele tale moaşte şi, văzându-te ca şi cum ai dormita în raclă, cunosc puterea lui Hristos, Cel ce a biruit moartea. Şi pentru aceasta te laudă, zicând: Bucură-te, că celor ce aveau nevoie de ajutor te-ai arătat,
Bucură-te, că prin vise şi vedenii la tine i-ai chemat,
Bucură-te, că oamenii vestesc minunile tale nenumărate,

Bucură-te, că facerile tale de bine sunt în tot locul lăudate,
Bucură-te, prieten al celor apăsaţi de povara singurătăţii,
Bucură-te, cel ce alungi ispita deznădejdii şi a sinuciderii,
Bucură-te, că de ispita morţii năprasnice ne izbăveşti,
Bucură-te, cel ce prin mulţimea minunilor ne uimeşti,
Bucură-te, că celor necăjiţi şi întristaţi le ştergi lacrimile,
Bucură-te, că mulţi preoţi şi călugări se roagă înaintea icoanei tale,
Bucură-te, că harismele tale cu multă bucurie le mărturisim, Bucură-te, că, prin tine, pe Dumnezeul cel adevărat Îl cinstim,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 7
Au venit la tine bolnavi pe care doctorii nu i-au putut ajuta, lăsându-i pradă deznădejdii, dar tu te-ai arătat doctor ceresc şi ai arătat cu putinţă cele cu neputinţă. Iar bolnavii, aflând tămăduire, au dat mărturie despre mulţimea darurilor tale, cântându-I lui Dumnezeu împreună cu cei de aproape ai lor: Aliluia!

ICOSUL 7

Orice boală şi orice neputinţă îşi află leacul prin rugăciuni către tine, Părinte Ilie, căci Dumnezeu a răsplătit peste măsură suferinţele tale mucenicești. Şi te-a arătat ceresc doctor fără de arginţi, la care alergând bolnavii îţi zic cu inimile pline de nădejde:

Bucură-te, cel ce împarţi tămăduiri cu îndestulare,

Bucură-te, pentru cei aflaţi pe patul de boală, alinare,

Bucură-te, că, prin rugăciunile tale, pe mulţi de operaţii i-ai scăpat,

Bucură-te, că doctorii nu au putut pricepe ce s-a întâmplat,

Bucură-te, că, prin tine, tânărul mut a început să vorbească,

Bucură-te, că minunile tale a început să le mărturisească,

Bucură-te, că bolnavii s-au bucurat aflând vindecare,

Bucură-te, pentru rudeniile lor îndurerate mângâiere,

Bucură-te, ocrotitor al bolnavilor şi sfătuitor al doctorilor,

Bucură-te, că ajuţi doctorii pentru rugăciunile bolnavilor,

Bucură-te, că îi uşurezi pe cei apăsaţi de povara durerii,

Bucură-te, că te rogi pentru cei aflaţi în ceasul morţii,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 8
Te-ai arătat în vis femeii necăjite şi i-ai cerut să nu se mai plângă din pricina lipsei banilor, căci va avea cele de trebuinţă. Iar ea, primind putere din cuvintele tale, s-a întărit în credinţă şi I-a adus lui Dumnezeu lauda: Aliluia!

ICOSUL 8
Ne aflăm în lipsuri şi necazuri de multe feluri, sfinte, dar credem că nu vei lăsa rugăciunea noastră fără răspuns. Că pe săraci i-ai ajutat în fel şi chip, iar pe cei care nu aveau din ce să trăiască i-ai ajutat să îşi găsească de lucru. Şi credem că, precum pe aceştia, şi pe noi ne poţi ajuta, venind în întâmpinarea noastră, pentru care îţi zicem:
Bucură-te, că pe cei flămânzi îi hrăneşti,
Bucură-te, că pe cei lipsiţi îi miluieşti,
Bucură-te, că dai cele de trebuinţă săracilor,
Bucură-te, că vii în întâmpinarea necăjiţilor,
Bucură-te, că pe cei rămaşi fără casă i-ai ajutat,
Bucură-te, că, văzând ajutorul tău, s-au bucurat,
Bucură-te, cel ce eşti părinte iubitor al orfanilor,
Bucură-te, că eşti grabnic sprijinitor al văduvelor,

Bucură-te, că din ispita deznădejdii ne-ai ridicat,
Bucură-te, drept judecător care adevărul l-ai apărat,
Bucură-te, că ţii partea celor pe nedrept prigoniţi,
Bucură-te, că îi încurajezi pe cei dispreţuiţi,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 9

Mare este tristeţea familiilor care sunt lipsite de prunci, dar noi am auzit că mulţi copii au venit pe lume după ce părinţii lor ţi-au cerut ajutorul. Aşa te rugăm să ai milă de soţii şi soţiile care se roagă ţie, cerându-ţi să te rogi pentru ei ca să aibă copii şi să-I poată cânta împreună lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 9

Părinţii tăi au fost binecuvântaţi de Dumnezeu cu şapte prunci, iar tu şi preoteasa ta aţi avut cinci copii, fiind cu adevărat familia voastră o mică biserică. Iar Hristos ţi-a dat darul de a fi ocrotitor al familiilor creştine şi al celor care se pregătesc să meargă spre mântuire pe calea căsătoriei, şi pentru aceasta îţi cântăm, zicând:

Bucură-te, rugătorule pentru familiile evlavioase,
Bucură-te, că veghezi asupra sufletelor credincioase,
Bucură-te, că părinţii credincioşi te iau ocrotitor,
Bucură-te, că te rogi pentru mântuirea copiilor lor,

Bucură-te, că îi îndrumi să meargă pe calea Bisericii,
Bucură-te, că îi fereşti de prăpastia pierzării,
Bucură-te, că fiii risipitori se întorc la casele părinţilor,
Bucură-te, că, prin tine, pacea ia locul tulburărilor,
Bucură-te, că părinţii fără copii te iau mijlocitor,
Bucură-te, că nu laşi fără răspuns rugăciunile lor,
Bucură-te, că întristarea din inimile lor o izgoneşti,
Bucură-te, că stăruinţa lor în rugăciune o răsplăteşti,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 10
Au încercat vrăjitoarele să fure o părticică din sfintele tale moaşte, dar tu te-ai arătat fiicei tale şi i-ai descoperit gândul lor diavolesc, stând împotriva vicleniei lor şi risipind răutatea lor. Iar fiica ta s-a bucurat, mulţumindu-I lui Dumnezeu şi zicând: Aliluia!

ICOSUL 10
În vremea de astăzi mulţi îndrăciţi se chinuie amarnic, dar cei care sunt aduşi la sfintele tale moaşte primesc degrabă ajutor. Căci diavolii se tem de puterea rugăciunilor tale, şi pleacă de la cei pe care îi chinuiau.

Te rugăm, sfinte, arată-te grabnic ajutător al celor care suferă din pricina diavolilor, din pricina lucrărilor drăceşti sau a farmecelor de tot felul, ca simţind ocrotirea ta să îţi cânte împreună cu noi:
Bucură-te, izgonitor al cetelor diavoleşti,
Bucură-te, că puterea farmecelor o risipeşti,
Bucură-te, că pe cei îndrăciţi i-ai izbăvit,
Bucură-te, că aceştia te-au lăudat şi ţi-au mulţumit,
Bucură-te, că ai primit cererile rudeniilor lor,
Bucură-te, că ai ascultat rugăciunile preoţilor,
Bucură-te, cel ce dezlegi legăturile vrăjitorilor,
Bucură-te, cel ce ne scapi din robia patimilor,
Bucură-te, că de duşmanii nevăzuţi tu fereşti poporul,
Bucură-te, că în ceasul încercării îţi cerem ajutorul,
Bucură-te, că văpaia ispitelor o potoleşti,
Bucură-te, că pe calea cea strâmtă ne povăţuieşti,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 11

Ai fost trimis în vreme de război să faci misiune în pământul românesc de peste Prut, şi multe suflete şi-au găsit alinarea în cuvintele tale. Aşa şi astăzi te rugăm, sfinte, roagă-te lui Dumnezeu pentru toţi cei care stau departe de calea mântuirii, ca schimbându-şi vieţile să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 11

Au venit la sfintele tale moaşte nu doar fii ai Bisericii, ci şi oameni înşelaţi de diferite rătăciri, dar care voiau să vadă dacă trupul tău este cu adevărat neatins de putreziciune. Unii au rămas fără glas, văzând sfintele tale moaşte întregi, şi au căutat să-L cunoască pe Dumnezeul care te-a proslăvit, şi pentru aceasta acum, venind la Biserica cea adevărată, te laudă împreună cu noi:

Bucură-te, candelă aprinsă în întunericul rătăcirilor,
Bucură-te, stâlp de foc călăuzitor în deşertul ispitelor,
Bucură-te, trâmbiţă a cuvintelor dumnezeieşti,
Bucură-te, alăută care ne desfeţi cu cântări cereşti,
Bucură-te, cel ce dai la o parte vălul minciunilor,
Bucură-te, că faci neputincioase cursele ereticilor,
Bucură-te, că pe ritorii cei mincinoşi i-ai biruit,
Bucură-te, că prin tine viforul pornit de ei s-a domolit,
Bucură-te, că i-ai scăpat pe cei atinşi de molima înşelării,
Bucură-te, că i-ai ridicat la lumină din groapa pierzării,
Bucură-te, că nu i-ai lăsat să îşi piardă sufletele,
Bucură-te, că ei îţi mulţumesc aducându-ţi laude,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 12

Prin moartea ta te-ai arătat biruitor al morţii, fiind slujitor credincios al Celui Înviat. Şi acum te bucuri în cetele sfinţilor împreună cu toţi cei care au stat împotriva fiarei comuniste, cu mulţimea de mărturisitori, preoţi, călugări şi mireni, cu toţi noii mucenici şi cu mulţimea muceniţelor, care au sfinţit pământul românesc cu sângele şi pătimirea lor, iar acum Îi cântă lui Dumnezeu neîncetat: Aliluia!

ICOSUL 12

„*Niciun prooroc nu este primit în patria sa*", ne-a spus Mântuitorul Hristos, şi cei care te-au vrăjmăşit în timpul vieţii tale te-au vrăjmăşit şi după trecerea ta la Domnul, iar urmaşii lor batjocoresc şi astăzi pomenirea ta. Dar noi, mulţumindu-ţi pentru mulţimea binefacerilor tale, îţi zicem:

Bucură-te, mustrător al celor ce defaimă dreapta credinţă,
Bucură-te, că pe cei mândri îi întorci spre pocăinţă,
Bucură-te, tainic povăţuitor al preoţilor,
Bucură-te, pavăză de nebiruit a creştinilor,
Bucură-te, dascăl priceput al jertfelniciei,
Bucură-te, învăţătorule neobosit al evlaviei,
Bucură-te, că rugăciuni stăruitoare ai înălţat,
Bucură-te, cel ce pe scara virtuţilor ai urcat,
Bucură-te, că prin iubirea aproapelui te-ai sfinţit,
Bucură-te, că pentru slujirea lui Hristos te-ai nevoit,

Bucură-te, că Dumnezeu cu harul Său te-a luminat,
Bucură-te, că, prin tine, Hristos la El ne-a chemat,
Bucură-te, Părinte Ilie, făclie luminoasă a soborului noilor mărturisitori!

CONDACUL 13
O, Părinte Ilie, noule mărturisitor al lui Hristos, cădem către tine în rugăciune, ştiind că nimeni din cei ce aleargă la tine nu rămâne fără răspuns. Fii ocrotitor al nostru până în ceasul morţii noastre, ajută-ne să ducem o viaţă bineplăcută lui Dumnezeu, ferindu-ne de cursele vrăjmaşilor mântuirii noastre, ca să Îi cântăm în vecii vecilor Dumnezeului care te-a proslăvit: Aliluia!

Acest condac se zice de trei ori. Iar apoi se spun din nou Icosul 1 şi Condacul 1.
Sursa - http://parinteleilielacatusu.blogspot.com/

Apoi se citeşte această **RUGĂCIUNE**
O, Sfinte Ilie, mare făcătorule de minuni, la tine alergăm acum, ca la un grabnic ajutător. Vezi puţinătatea credinţei noastre, vezi slăbiciunile şi neputinţele noastre. Nu ne lăsa să fim biruiţi de lucrarea puterilor drăceşti, care caută să ne piardă în fel şi chip. De la începuturile Bisericii mulţi înaintemergători ai Antihristului s-au arătat, răspândind rătăcirile lor şi pierzându-i pe cei slabi în credinţă.

Iar în vremea noastră numărul lor s-a înmulţit, şi, din pricina lor, bisericile se golesc şi oamenii îşi pierd sufletele, alegând căile pierzării. Avem nevoie de ocrotirea ta, sfinte, să rezistăm ispitelor din fiecare zi. Avem nevoie de mijlocirea ta, sfinte, ca să nu pierdem ajutorul dumnezeiesc. Roagă-te lui Dumnezeu pentru toate familiile binecredincioase, pentru toţi părinţii creştini şi copiii lor. Roagă-te pentru toţi preoţii Bisericii dreptslăvitoare, să mărturisească adevărul fără teamă. Roagă-te pentru ierarhii de pretutindeni, să păstorească turmele lor cu frică de Dumnezeu. Roagă-te, Sfinte Ilie, pentru toţi monahii şi toate monahiile, să le dăruiască Dumnezeu darurile Sale pentru rugăciunile tale. Ne rugăm ţie şi tuturor noilor mucenici şi mărturisitori, nu uitaţi în rugăciunile voastre neamul românesc, care este încercat parcă mai mult ca niciodată. Feriţi-l de duşmanii văzuţi şi nevăzuţi, prin darul pe care l-aţi primit de la Dumnezeu. Ajutaţi-ne, sfinţilor, şi acum şi în vremea încercării credinţei noastre. Să nu ne lepădăm de Hristos, oricât de grele vor fi încercările prin care vom trece. Iar dacă vom cădea, să ne ridicăm degrabă prin mijlocirile voastre. Şi prin pocăinţă să ne smerim, cerându-l Bunului Dumnezeu să ne schimbe viaţa şi să ne primească la sfârşitul vieţii noastre în împărăţia Sa cea cerească, unde acum Îl lăudaţi împreună cu toţi îngerii şi sfinţii. Amin!

5) MĂRTURISITORUL VALERIU GAFENCU *"Sfântul Închisorilor"* (1921 - 1952)

VIAŢA ŞI MUCENICIA DIN ÎNCHISOARE – sursa, www.pitestiprison.org, valeriugafencu.wordpress.com, fericiticeiprigoniti.net

Valeriu Gafencu s-a născut la 24 ianuarie 1921 în localitatea Sângerei, judeţul Bălţi din Basarabia. A urmat şcoala primară la Sângerei, iar cursurile secundare la Liceul "Ion Creangă" din Bălţi, între anii 1932-1940. Din cauza ocupaţiei sovietice, Valeriu a reuşit cu greu să treacă Prutul spre Iaşi in vara lui 1940. Tatăl său a fost deportat in Siberia dupa cateva luni, unde şi-a sfârşit viaţa. Tot atunci se refugiază în România și mama cu cele 3 surori mai mici.

Valeriu devine student al Facultăţii de Drept a Universităţii din Iaşi în anul 1940. A fost membru al „Frăților de Cruce", care se ocupa de educaţia creştină și patriotică a elevilor și a tineretului. În anul 1941 a fost condamnat pe motive politice la 25 ani muncă silnică. Din anul 1941 până în anul 1949 Valeriu s-a nevoit în cea mai grea închisoare din ţară, cea de la Aiud.

În închisoare, Valeriu nu era singurul pe linia trăirii creștine intense, ci făcea parte dintr-un grup ce împărtășea aceeași orientare spiritual, alături de care va studia îndeaproape Scripturile, Filocalia şi Patericul.

Prin 1943 Valeriu a fost izolat, împreună cu alţii, în Zarcă cu regim sever, fără cărţi, fără contact cu familia şi cu o raţie de hrană insuficientă, care l-a distrofiat. Aici s-a dedicat în întregime Rugăciunii inimii.

Primii ani fuseseră de căutare, următorii de lacrimi şi pocăinţă, iar acum erau ani de vorbire cu Dumnezeu, de trăire şi unire cu Dumnezeu pe calea rugăciunii.

În 1948, Valeriu Gafencu este transferat, alături de alţi studenţi, la penitenciarul din Piteşti, unde rămâne până la sfârşitul lui decembrie 1949, fără a trece însă prin „*reeducare*" datorită stării precare de sănătate.

Pentru repatriere, a fost transferat la Văcăreşti dar ordinul fiind anulat, la întoarcere a trecut pe la Mănăstirea Sâmbăta şi a vorbit cu părintele Arsenie Boca. Apoi s-a decis trimiterea lui la Penitenciarul Sanatoriu de la Târgu Ocna, unde a şi ajuns în februarie 1950 într-o stare atât de gravă încât supraviețuirea sa timp de doi ani poate fi considerată drept o minune. Mulți au primit atunci acea lumină creștină, care i-a însoțit apoi întreaga viață.

„În ultimii doi ani el nu s-a mai putut aşeza întins pe pat nici ziua şi nici noaptea, ci şedea rezemat la marginea patului, iar capul îi cădea în piept. [...] Tusea îl epuiza, se congestiona şi adesea scuipa sânge. [...] Rugăciunea lui continua şi în somn şi asta îi dădea pe chip o strălucire bine-plăcută, care se răspândea şi în jur.", mărturisește prietenul său, Ioan Ianolide.

Trupul său se făcuse cu adevărat lăcaș al Duhului Sfânt. Pentru credința sa, cuviosul Valeriu a fost învrednicit de Dumnezeu să-și cunoască ziua morții. Pe 2 februarie 1952, el și-a rugat camarazii să-i procure o lumânare și o camașă albă, pe care să i le pregătească pentru ziua de 18 februarie a aceluiași an. A mai cerut ca o cruciuliță (pe care o avea de la logodnica sa) să-i fie pusă în gură, pe partea dreaptă, spre a fi recunoscut la o

eventuală dezgropare. Într-adevăr, în ziua anunțată, după ce s-a spovedit şi împărtăşit, Valeriu Gafencu a trecut la cele veşnice, pecetluind cu jertfa lui o existență închinată credinței creștine, atingând înalta și rara stare de ”theosis”. Era 18 februarie 1952.

Cu ultimele puteri, Valeriu i-a spus prietenului Ioan Ianolide: *" În primul rând gândul şi sufletul meu se închină Domnului. Mulţumesc că am ajuns aici. Merg la El. Vă rog mult să-L urmaţi, să-L slăviţi şi să-L slujiţi. Sunt fericit să mor pentru Hristos. Lui îi datorez darul de azi. Totul e o minune. Eu plec, dar voi aveţi de purtat o cruce grea şi o misiune sfântă. În măsura în care mi se va îngădui, de acolo de unde mă voi afla mă voi ruga pentru voi şi voi fi alături de voi. Veţi avea multe necazuri. Fiţi tari în credinţă, căci Hristos îi va birui pe toţi vrăjmaşii. Îndrăzniţi şi rugaţi-vă! Păziţi neschimbat Adevărul, dar să ocoliţi fanatismul. Nebunia credinţei este putere dumnezeiască, dar tocmai prin aceasta ea este echilibrată, lucidă şi profund umană. Să-i iubiţi şi să-i slujiţi pe oameni. Au nevoie de ajutor, căci duşmani prădalnici caută să-i înşele. Ateismul va fi învins, dar să fiţi atenţi cu ce va fi înlocuit! Ioane,* a zis el*, să duceţi duhul mai departe! Aici a lucrat Dumnezeu!". "Doamne, dă-mi robia care eliberează sufletul și ia-mi libertatea care-mi robește sufletul". [...]*”

Lui Valeriu i s-a făcut o slujbă, în șoaptă și s-au rostit rugăciunile cuvenite. Oasele lui chinuite au fost aruncate într-o groapă comună în cimitirul Bisericii Sfinții Împărați, la marginea închisorii, aproape de vuietul Trotușului, sub calea ferată care leagă Moldova cu Ardealul.

ACATISTUL NOULUI MUCENIC VALERIU GAFENCU, „SFÂNTUL ÎNCHISORILOR”
(18 februarie)

CONDACUL 1

Pe cel ce plinind cuvântul Evangheliei a strălucit, luminând ca o candelă din care s-au aprins mănunchiuri de lumânări în întunericul temniţelor, veniţi, iubitorilor de nevoinţe, să îl cinstim ca pe un dascăl al jertfelniciei, al răbdării şi al iubirii aducătoare de roadă, şi să îi cântăm: Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

ICOSUL 1

A ajuns până la noi propovăduirea ta, alesule mărturisitor: *„Vă cheamă Domnul slavei la lumină, vă cheamă mucenicii-n veşnicii; fortificaţi Biserica creştină cu pietre vii, zidite-n temelii.”* Şi vrând a urma îndemnului tău, ne rugăm ţie să fii grabnic apărător al nostru, ca să îţi putem cânta într-un glas:

Bucură-te, cunună a Bisericii şi comoară a neamului românesc;

Bucură-te, că eşti bucurie a credincioşilor şi dar dumnezeiesc;

Bucură-te, nou apostol care în temniţe ai propovăduit dreapta credinţă;

Bucură-te, că harismele tale le-ai ascuns sub veşmânt de umilinţă;
Bucură-te, rudenie a mucenicilor din primele veacuri creştine;
Bucură-te, că pământul Basarabiei se slăveşte prin tine;
Bucură-te, că din anii copilăriei ai stat sub cerească binecuvântare;
Bucură-te, că spre slujirea Domnului şi a aproapelui ai avut chemare;
Bucură-te, că tinereţea ta a fost pecetluită de feciorie şi jertfelnicie;
Bucură-te, că luptându-te cu ispitele ai fost iubitor de curăţie;
Bucură-te, că din curajul tatălui tău ai învăţat să stai tare în necazuri;
Bucură-te, că nu te-ai temut nici de moarte, nici de chinuri;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 2

Având mare cinstire faţă de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, nu te-ai sfiit a spune altora: „*Maica Domnului îmi împlineşte rugăciunile*", pentru a spori în ei nădejdea în ocrotirea sa cerească. Iar ea, arătându-ţi-se în temniţă în chip minunat, a răspuns evlaviei tale, zicându-ţi: „*Eu sunt dragostea ta!*

Să nu te temi! Să nu te îndoieşti! Biruinţa va fi a Fiului meu!" Pentru aceasta noi, văzând cum Dumnezeu a rânduit să fii întărit pentru a-ţi duce crucea fără cârtire, Îi cântăm: Aliluia!

ICOSUL 2

Ai văzut-o pe Preacurata Fecioară, nădejdea celor deznădăjduiţi şi bucuria celor întristaţi, dând mărturie că Hristos a sfinţit închisoarea în care ai pătimit pentru El, împreună cu alţi mucenici, mireni, monahi sau preoţi, pentru ca din jertfa voastră să ia pildă cei de acum şi cei ce vor veni după noi. Cuvintele ei sfinte alungă de la noi orice îndoială în sfinţenia ta, şi pentru aceasta te lăudăm aşa:

Bucură-te, că fiind ocrotit de Maica Domnului temniţa în chilie o ai schimbat;

Bucură-te, a jertfelniciei mireasmă pe care Dumnezeu în lume o a împrăştiat;

Bucură-te, tânăr care ai căutat iubirea cea netrecătoare;

Bucură-te, că virtuţile tale străluceau în faţa celorlalţi ca un soare;

Bucură-te, că Preacurata Fecioară pe calea curăţiei te-a călăuzit;

Bucură-te, că sub sfântul ei acoperământ viaţă cuvioasă ai trăit;

Bucură-te, încredinţarea celor ce aleg calea fecioriei;

Bucură-te, mlădiţă a smereniei şi floare a bucuriei;
Bucură-te, că i-ai cinstit pe sfinţi şi în soborul lor ai intrat;
Bucură-te, chivot peste care Duhul Sfânt S-a revărsat;
Bucură-te, că plângându-ţi păcatele ai cunoscut al umilinţei fior;
Bucură-te, că flacăra inimii tale a fost aprinsă de cerescul dor;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 3
Învăţător înţelept te-ai arătat, zicând că „*orice bucurie adevărată se câştigă cu preţ de jertfă; orice cetate se cucereşte cu bărbăţie, cu credinţă, cu îndrăzneală, cu încredere în misiunea dată de Dumnezeu şi mai ales cu rugăciune*.” Pentru care noi, hrănindu-ne cu învăţăturile tale, Îi cântăm lui Dumnezeu, Celui ce te-a înţelepţit: Aliluia!

ICOSUL 3
Filă de Filocalie scrisă cu sânge şi dascăl iscusit al rugăciunii lui Iisus ai fost, mucenice, arătându-te urmaş tainic al marilor Părinţi din vechime. Ai aflat pacea inimii şi i-ai încurajat şi pe alţii să o caute, zicând: „*în luptă cu puterile întunericului, cu gândul la Dumnezeu, mi-am găsit pacea în rugăciune*”.

Iar noi, vrând să mergem pe drumul pe care ai mers şi tu, îţi zicem:
Bucură-te, că prin rugăciunea lui Iisus inima ta a devenit altar;
Bucură-te, că rugându-te neîncetat sufletul tău s-a umplut de har;
Bucură-te, că rugându-te Sfântului Arhanghel Mihail înger în trup ai devenit;
Bucură-te, că de frumuseţile Împărăţiei cerurilor sufletul tău a fost rănit;
Bucură-te, binecuvântare pentru cei împreună-pătimitori cu tine;
Bucură-te, pururea îndemnătorule spre facerea de bine;
Bucură-te, rugătorule pentru cei ce vroiau să se mântuiască;
Bucură-te, că de râvna nemăsurată îi sfătuiai să se ferească;
Bucură-te, că cei ce te cinstesc se minunează de vieţuirea ta;
Bucură-te, că împreună cu cetele îngereşti încep a te lăuda;
Bucură-te, rug aprins de Dumnezeul cel viu în pustia temniţei;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale scăpăm de patima desfrâului şi a mâniei;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 4

Pentru nevoinţele, pătimirile şi rugăciunile tale ai primit harisma vederii cu duhul, de care lucru s-au bucurat cei ce sufereau împreună cu tine. Şi unuia dintre aceştia i-ai proorocit: „*va veni un moment în viaţa ta când inima ta va cânta singură rugăciunea*”, iar la împlinirea cuvintelor tale el I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 4

Zăcând pe patul de suferinţă, în noaptea Sfintelor Paşti, ai văzut prin darul lui Dumnezeu la depărtare pe credincioşii care veneau de la schit după slujbă, coborând cu lumânările aprinse. Prin care minune cei închişi cu tine au înţeles măsura sporirii tale, că lanţurile şi zidurile temniţei nu puteau închide sufletul tău curat. Şi pentru aceasta te lăudăm, zicând:

Bucură-te, că Duhul Sfânt în inima ta s-a sălăşluit;

Bucură-te, că Dumnezeu de mari daruri te-a învrednicit;

Bucură-te, că multe din cele viitoare dinainte le-ai cunoscut;

Bucură-te, că ziua trecerii tale la Domnul mai înainte o ai ştiut;

Bucură-te, că cel căruia i-ai destăinuit această taină de sporirea ta s-a încredinţat;

Bucură-te, că la împlinirea proorocirii, mărturie despre sfinţenia ta a dat;
Bucură-te, că vestea despre harismele tale în temniţă s-a răspândit;
Bucură-te, că fugind de patima mândriei talanţii primiţi de sus i-ai înmulţit;
Bucură-te, că prin darul primit de la Domnul celor ce se roagă ţie le vii în ajutor;
Bucură-te, că cei ce îţi cer cele de folos cunosc că eşti de minuni făcător;
Bucură-te, că lepădându-te de bucuriile lumeşti ai primit harisme cereşti;
Bucură-te, că acum împreună cu îngerii pe Dumnezeu Îl preamăreşti;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 5

Celor care te îndemnau, în ultimele zile ale vieţii tale sfinte, să-ţi cruţi puţina vlagă care-ţi rămăsese şi să vorbeşti cât mai puţin, le-ai cerut: „*Nu-mi luaţi această bucurie, căci pentru a-L mărturisi pe Hristos trăiesc; şi de trăiesc, prin mila Lui trăiesc, şi fără să vă arăt dragostea pe care v-o port nu ar mai avea rost să trăiesc*”. Şi noi, văzând în tine icoana iubirii celei nefăţarnice, Îl lăudăm pe Dumnezeu, Cel ce a pus inima ta această virtute de mare preţ, cântându-I: Aliluia!

ICOSUL 5

Ai fost pildă pentru cei închişi împreună cu tine, smerindu-te şi punând binele aproapelui înaintea binelui tău. Ai iubit învăţăturile Sfintei Scripturi şi ţi-ai modelat viaţa după cuvintele lui Hristos, jertfindu-te pentru aproapele tău şi urcând pe scara virtuţilor, şi pentru aceasta te lăudăm:

Bucură-te, că dăruind altora, de la Dumnezeu înmulţit ai dobândit;

Bucură-te, că dând haina de pe tine celui lipsit lui Hristos I-ai dăruit;

Bucură-te, că precum cei doi bani ai văduvei pomana ta s-a socotit;

Bucură-te, că cei care au aflat de fapta iubirii tale s-au umilit;

Bucură-te, dătătorule de bună voie care ai primit răsplata dumnezeiască;

Bucură-te, arătătorule al drumului spre Împărăţia cerească;

Bucură-te, că urmând cuvântului Evangheliei te-ai arătat chip al milosteniei;

Bucură-te, că ruşinându-ne de faptele tale fugim de patima lăcomiei;

Bucură-te, ostaş al lui Hristos care pentru dragostea Lui te-ai jertfit;

Bucură-te, sfinte mucenice, că fapta ta în inimile noastre a odrăslit;

Bucură-te, că prin rugăciunile tale inimile noastre împietrite ca ceara se topesc;
Bucură-te, că spre facerea de bine chiar şi cei tari de cerbice se sârguiesc;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 6
Am auzit sfătuirea ta plină de înţelepciune: „*În toate împrejurările roagă-te lui Dumnezeu să se împlinească voia Lui.*" Şi vrând să aflăm şi să facem voia dumnezeiască, lepădându-ne de voia noastră şi ferindu-ne de ispitele celui viclean, Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 6
Nou Iov fiind, sfinte, cu multă răbdare ai purtat crucea bolii, arătându-ne şi nouă cum trebuie să primim încercările care vin asupra noastră. Din îngăduinţa lui Dumnezeu ai răbdat chinuri mucenicеşti când doctorul a tăiat trupul tău fără ca leacul amorţitor să-şi fi făcut lucrarea, de care lucru uimindu-ne, îţi cântăm:
Bucură-te, că răbdând dureri înfricoşătoare ai cugetat la Cel răstignit;
Bucură-te, că diavolul deznădejdii să te îngenuncheze nu a reuşit;

Bucură-te, leac trimis de Dumnezeu trupului de boală apăsat;
Bucură-te, liman al celor îngreuiaţi de boli de nevindecat;
Bucură-te, că de la bolnavii care se roagă ţie nerăbdarea o izgoneşti;
Bucură-te, că pe cei ce îi îngrijesc pe bolnavi îi răsplăteşti;
Bucură-te, nou doctor fără de arginţi care prin rugăciune dai tămăduire;
Bucură-te, că eşti diavolilor prigonitor şi celor îndrăciţi izbăvire;
Bucură-te, că de voia noastră ne-ai sfătuit să ne lepădăm;
Bucură-te, că voia Domnului ne-ai cerut să o îmbrăţişăm;
Bucură-te, că ne îndemni să părăsim toată grija cea lumească;
Bucură-te, că ne întăreşti să facem voia dumnezeiască;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 7

„*Sfârşitul vieţii mele este o ultimă mărturisire ortodoxă. M-aş bucura mult să reveniţi la Biserica cea adevărată*", i-ai zis de pe patul de moarte doctorului înşelat de învăţăturile ereticului Luther şi

te-ai rugat pentru venirea sa în Biserica cea adevărată. Voind a ne împărtăşi din râvna ta pentru mântuirea celor ce stau departe de Adevăr, Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 7

„*Cine crede fără a fi şi un misionar, acela n-a cunoscut frumuseţea credinţei*" - ai spus, mucenice, aprinzând în noi focul mărturisirii lui Hristos. Şi ai întărit prin faptele tale aceste cuvinte, căci te-ai jertfit din iubire pentru un pastor evreu, rugându-te ca el să devină fiu al Sfintei Biserici şi dăruindu-i lui medicamentele care ţi-ar fi putut salva viaţa trupească. Pentru această iubire fără de margini îţi cântăm:

Bucură-te, că în ţarina Domnului ai fost neobosit lucrător;

Bucură-te, că în întunericul temniţei ai fost luminător;

Bucură-te, cel ce pastorului evreu i-ai arătat iubire mucenicească;

Bucură-te, că jertfa ta în sufletele noastre a început să rodească;

Bucură-te, păzitor viteaz al predaniilor bisericeşti;

Bucură-te, cel ce învăţăturilor neortodoxe te împotriveşti;

Bucură-te, că iubindu-i pe eretici ai defăimat noianul rătăcirilor;

Bucură-te, că fără teamă ai vădit felurimea minciunilor lor;
Bucură-te, că ascultându-te pe tine unii oameni de păcatele lor s-au pocăit;
Bucură-te, că după ce au crezut propovăduirii tale în nădejdea Învierii au adormit;
Bucură-te, că de osândă şi de chinurile veşnice s-au izbăvit;
Bucură-te, că înaintea lui Dumnezeu despre faptele tale cele bune au mărturisit;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 8
Valurile vieţii ne aruncă în vâltoarea patimilor, neînfricatule mărturisitor, şi ne este mai uşor să alegem calea cea largă, spre care ne cheamă necuratul diavol. Dar păstrăm în inimile noastre cuvântul tău: „*Trebuie să înfrunţi păcatul până la sânge. Aşa te naşti din nou. Nu există cale de compromis*”, şi ducând lupta cea bună Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 8
„*Cum vei putea rezista la marile încercări la care suntem supuşi, dacă nu poţi rezista ispitei fumatului?*”, l-ai întrebat pe tânărul care nu-şi dădea seama că prin patima sa îndepărta de la el harul

dumnezeiesc; şi acesta, smerindu-se în faţa mustrării tale, nu numai că şi-a înţeles greşeala, ci şi-a schimbat întreaga viaţă. Iar noi, luând aminte la îndreptarea lui şi rugându-ne ţie să ne ajuţi să ne izbăvim de toate patimile, te lăudăm aşa:

Bucură-te, că cei ce te cinstesc, mintea de gândurile cele rele şi-o păzesc;

Bucură-te, că lepădând înţelepciunea acestui veac se sfinţesc;

Bucură-te, că scriind pentru noi îndreptarul de spovedanie ai vădit hăţişul păcatelor;

Bucură-te, cel ce eşti stavilă în faţa patimilor şi a poftelor;

Bucură-te, că pentru a scăpa de povara păcatelor la scaunul spovedaniei ne-ai îndrumat;

Bucură-te, că pe oameni să facă ascultare de duhovnic i-ai îndemnat;

Bucură-te, că de împărtăşirea cu nevrednicie cu Sfintele Taine ne fereşti;

Bucură-te, că furtuna patimilor noastre prin rugăciune o potoleşti;

Bucură-te, cel ce în vremuri de desfrâu ai fost pildă de curăţie;

Bucură-te, că nelegându-te de bogăţiile lumeşti ai fost iubitor de sărăcie;

Bucură-te, cel ce, fără să fii monah, ai ţinut voturile monahiceşti;

Bucură-te, că ajungând la sfinţenie spre sfinţenie ne călăuzeşti;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 9
Vrând să ne trezeşti din amorţeala care ne-a cuprins, robule al lui Dumnezeu, ai scris că „*păcatul este a doua răstignire adusă Mântuitorului; acum Îl scuipă în faţă cei ce sunt botezaţi, acum cununa de spini I-o pun cei ce se numesc creştini, acum Îi dau palme, acum Îi bat piroanele, acum Îl împung cu suliţa cei pentru care a suferit batjocoriri şi bătăi şi pentru care Şi-a dat sângele pe Golgota*". Ca să fim feriţi de o astfel de cădere, Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 9
„*Creştinii nu pot primi pacea ispititoare a Satanei, creştinii nu vor primi decât pacea lui Hristos, oricât de multe sacrificii li se vor cere*", răsuna în temniţe cuvântul tău, precum al Botezătorului în pustie. O, mucenice, vom şti oare să primim cuvântul tău, când Irozii vremurilor noastre ne vor cere să primim pacea cea mincinoasă prin lepădarea de Hristos? Pentru ca să rămânem tari la vreme de încercare, ne rugăm ţie:

Bucură-te, că pentru pacea cea după Dumnezeu te-ai nevoit;
Bucură-te, că liniştea ta şi pe paznicii temniţei i-a îmblânzit;
Bucură-te, sabie a cuvântului mustrătoare a fărădelegilor;
Bucură-te, adevăr care împrăştie norii minciunilor;
Bucură-te, mângâiere în vremurile de tulburare;
Bucură-te, a făţărniciei pierzătoare de suflet certare;
Bucură-te, dreptar de vieţuire a mirenilor;
Bucură-te, veghetor tainic al mănăstirilor;
Bucură-te, al preoţilor ajutător în propovăduire;
Bucură-te, a ierarhilor râvnitori sprijinire;
Bucură-te, cărare spre Răsăritul răsăriturilor;
Bucură-te, făclie a iubitorilor de adevăr şi ucenic al Adevărului;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 10

„*Sunt fericit că mor pentru Hristos. Totul e o minune. În măsura în care mi se va îngădui, de acolo de unde mă voi afla mă voi ruga pentru voi şi voi fi alături de voi”*, ai spus în ultima zi a vieţii tale, mărturisind grija ta pentru cei apropiaţi ţie. Iar noi, cugetând la slăvitul tău sfârşit, Îi cântăm Celui ce te-a chemat în Împărăţia Sa: Aliluia!

ICOSUL 10

Fiind prigonit pentru Hristos, ai mărturisit că îl simţi ca prieten al tău pe fiecare suflet care se gândeşte la tine cu iubire creştinească. Oare iubirea şi cinstirea noastră nu le vei primi? Îndrăznind, ne rugăm ţie, sfinte, cerându-ţi să primeşti şi puţinele noastre laude:

Bucură-te, că sufletul tău de frumuseţile veşnice se desfătează;

Bucură-te, prieten al celor care poveţele tale le urmează;

Bucură-te, cel ce împreună cu cetele sfinţilor te rogi pentru noi;

Bucură-te, că prin rugăciunile tale ne izbăvim din nevoi;

Bucură-te, că în temniţă pe cei şovăitori în credinţă i-ai întărit;

Bucură-te, că pe cei îndărătnici prin răbdare i-ai biruit;

Bucură-te, cel ce nu te-ai scârbit când pe nedrept ai fost defăimat;

Bucură-te, cel ce în faţa prigonitorilor îndrăzneală ai arătat;

Bucură-te, că încă în trup fiind ai pregustat veşnica fericire;

Bucură-te, că văzând sporirea ta, ceilalţi s-au umplut de uimire;

Bucură-te, sămânţă a sfinţeniei sădită pe al temniţei pământ;
Bucură-te, slujitor credincios al Noului Legământ;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 11
S-a adeverit cuvântul tău, sfinte, că „*moartea pentru Hristos aduce fericirea vieţii veşnice*". Căci părăsind tu această lume, unul dintre cei cu care împreună ai pătimit te-a văzut în vis urcând la cer pe un tron luminat, şi aflând apoi de trecerea ta la Domnul, I-a cântat Iubitorului de oameni: Aliluia!

ICOSUL 11
„*Aici va fi într-o zi loc de pelerinaj*", a proorocit Cuviosul Gherasim Iscu, cerându-ţi să te rogi pentru el. Şi de la acest slăvit mărturisitor, care de la stăreţia Tismanei a ajuns în temniţa de la Târgu Ocna, fiindu-ţi frate de suferinţă, învăţându-ne a-ţi cere să te rogi şi pentru noi, zicem către tine:
Bucură-te, cel ce cu dreptate sfânt al închisorilor ai fost numit;
Bucură-te, că prin sfinţenia ta marilor mucenici te-ai asemuit;
Bucură-te, că mulţimea pelerinilor care vin la Târgu Ocna a sporit;

Bucură-te, că profeţia Cuviosului Gherasim despre temniţa aceasta s-a împlinit;
Bucură-te, că împreună cu noii mărturisitori din toată lumea pe Hristos Îl slăveşti;
Bucură-te, că de tine se bucură soborul mucenicilor din temniţele româneşti;
Bucură-te, că pe noii mucenici ne-ai îndemnat să-i cinstim;
Bucură-te, că urmând povaţa ta mult folos agonisim;
Bucură-te, prin rugăciune nerăbdarea celor închişi cu tine în răbdare s-a schimbat;
Bucură-te, că pe aceştia precum Sfântul Dimitrie pe Nestor i-ai binecuvântat;
Bucură-te, că împreună cu tine răsplata cea cerească o au primit;
Bucură-te, că întărindu-se în credinţă Adevărul cel veşnic L-au mărturisit;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 12

Femeii care şi-a riscat viaţa, venind la tine pe ascuns într-o noapte, i-ai cerut: „*Vă rog să mărturisiţi oamenilor şi familiei mele dragi că am crezut până la sfârşit, că sunt împăcat, că-mi dau viaţa pentru Hristos şi pentru semeni*”.

Şi noi, luând îndrăzneala de a mărturisi oamenilor despre pătimirile tale mucenicești, Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 12

Sfinte Mucenice Valeriu, încredinţaţi fiind de sfinţenia ta, ne rugăm lui Dumnezeu ca prin rugăciunile tale să ne dea putere să punem început bun mântuirii noastre. Credem că tu te rogi pentru tot omul ce aleargă la tine cu nădejde, şi pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, crin ales între florile muceniciei;

Bucură-te, că de la tristeţe ai ajuns în Împărăţia bucuriei;

Bucură-te, pentru vremurile de pe urmă far strălucitor;

Bucură-te, mijlocitor pentru noi în faţa Dreptului Judecător;

Bucură-te, mângâiere cerească celor aflaţi în focul ispitelor;

Bucură-te, că vădeşti şi ruşinezi degrabă lucrarea diavolilor;

Bucură-te, pavăză tare la vreme de prigoană a creştinilor;

Bucură-te, cel ce ne îndemni să mergem pe urmele mucenicilor;

Bucură-te, roadă a Evangheliei răsărită în neamul românesc;

Bucură-te, că dreptslăvitorii de alte neamuri cu evlavie te cinstesc;
Bucură-te, că lauda ta în toată Biserica se vesteşte;
Bucură-te, că prin tine Hristos Se preamăreşte;
Bucură-te, multpătimitorule Valeriu, întărire a celor prigoniţi pentru Hristos!

CONDACUL 13
O, Sfinte Valeriu, cunună a mucenicilor români din prigoana celui de-al douăzecilea veac, fii apărătorul nostru ceresc! Vezi, sfinte, cursele diavolului cele amăgitoare, vezi patimile care ne împresoară, vezi neputinţa sufletelor noastre. Dar vezi şi nădejdea noastră în ajutorul cel de sus, şi vino şi scoate-ne din focul încercărilor, ca ajungând în Împărăţia cea cerească să Îi cântăm împreună cu tine Dumnezeului celui viu: Aliluia!

Acest condac se zice de trei ori. Iar apoi se spun din nou Icosul 1 şi Condacul 1.

Apoi se citeşte această **RUGĂCIUNE**

Sfinte Valeriu, noule mărturisitor al credinţei în Hristos, la tine alergăm ca la un grabnic ajutător al tuturor celor ce se roagă ţie. Vezi, sfinte, durerile noastre, vezi neputinţele noastre, vezi puţinătatea credinţei noastre, şi nu te scârbi de lenevia şi nimicnicia noastră.

Ne rugăm ţie, sfinte, grăbeşte de ne ajută cu neîncetatele şi sfintele tale rugăciuni şi ne sprijineşte pe noi. Ştim că ai pătimit grele prigoniri pentru dragostea lui Hristos, dar prin răbdarea lor ai aflat dar de la Dumnezeu şi astăzi vieţuieşti în lumina raiului. Faptele tale binecuvântate ne-au făcut să te chemăm în ajutor. Suntem încredinţaţi că pe tot cel ce aleargă la tine, cerând cu credinţă ajutor, nu-l treci cu vederea.

Ridică-ne din groapa fricii, în care ne-a aruncat vrăjmaşul diavol, ridică-ne pe calea mărturisirii credinţei în Dumnezeul cel adevărat. Fii nouă pildă, fii nouă îndrumător, că iscusite sunt cursele vrăjmaşului şi nu ne pricepem să ne ferim de ele. Roagă-te să fim feriţi de înşelare şi să primim de la Dumnezeu darul dreptei socoteli. Pe cei căzuţi în păcate ajută-i prin rugăciunile tale să se pocăiască, aşa cum i-ai ajutat prin cuvânt pe păcătoşii pe care i-ai întâlnit în temniţele prin care ai trecut.

Roagă-te, sfinte mucenice, pentru duhovnicii noştri, să ne călăuzească pe calea cea dreaptă. Roagă-te pentru toţi preoţii şi diaconii, să le dea Dumnezeu curajul de a semăna cuvântul Evangheliei acolo unde trebuie. Roagă-te pentru ierarhii ortodocşi, să păstorească turma cu frică de Dumnezeu, fără a se teme de mai marii lumii acesteia. Ai grijă, Sfinte Valeriu, de toţi monahii şi de toate monahiile, fiindu-le sprijinitor şi ocrotitor,

ca avându-te pe tine împreună rugător să sporească în nevoinţă şi virtute.

Ai grijă, sfinte, de toţi cei prigoniţi pentru Hristos, să rabde cu răbdare mucenicească, fără să cârtească. Şi ai grijă şi de prigonitorii lor, rugându-te pentru ei, aşa cum te-ai rugat şi pentru cei ce te-au prigonit pe tine.

Întăreşte-ne, sfinte, în lupta pe care o ducem pentru mântuirea noastră, ca mulţumindu-ţi ţie să lăudăm şi să binecuvântăm şi să slăvim întru-tot-lăudatul şi preaputernicul nume al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acatist alcătuit de un credincios cu mare evlavie

6) MĂRTURISITORUL CONSTANTIN OPRIŞAN (1921-1958)

VIAŢA ȘI MUCENICIA DIN ÎNCHISOARE

Fiu de răzeş, Constantin Oprişan (numit Costache) se naște la 16 martie 1921, în Onceşti, jud Bacău. În anul 1940, după ce absolvă liceul în Bacău, el se va alătura Frăţiei de Cruce într-o vreme de mari încercări pentru ţară. Din 1941 începe prigoana împotriva legionarilor, ordonată de generalul Ion Antonescu. Costache va alege drumul sinuos al exilului, ajungând în Germania unde audiază cursurile renumitului filosof Martin Heidegger.

La începutul lui 1943, Costache și alți tineri legionari sunt închisi în lagărul nazist de exterminare de la Buchenwald de unde evadează în august 1944, după un bombardament. După mai multe încercări, reușește să revină în țară străbătând pe jos Ungaria, în marșul clandestin peste frontiere. Ajuns în România, Costache Oprişan este numit şef al Frăţiilor de Cruce din întreaga ţară. Neobosit căutător al adevărului, se înscrie în 1946 la Facultatea de Litere şi Filosofie din Cluj. În 1947 se căsătoreşte cu Constanţa Grama.

In noaptea de 14 mai 1948, studentul Constantin Oprişan este reţinut şi încarcerat temporar la Jilava si condamnat apoi la 25 de ani de muncă silnică. În 3 februarie 1949 ajunge la închisoarea Piteşti. Bănuit a fi comandantul legionar al închisorii, va fi schingiuit ca nimeni altul. „*A fost supus celui mai mare supliciu, a luat bătaie pentru fiecare tânăr legionar, cu un eroism de durată, neegalat*". Pentru Oprişan, schingiuirile aveau să înceapă în luna martie 1950. Va fi torturat fără întrerupere săptămâni în şir, la camera 3 - paraclis, de câţiva dintre subalternii din Frăţie (pe care îi avusese în libertate), din ordinul lui Eugen Ţurcanu.

Octavian Voinea mărturisește: „*Ţurcanu i-a pregătit cele mai groaznice torturi, distrugându-l fizic şi umilindu-l mai jos decât pământul. Spatele lui, de la ceafă până la călcâie, era numai cicatrice lângă cicatrice. Carnea toată i-a fost ruptă în fâşii*". În urma bătăilor repetate peste piept şi peste spate, plămânii îi sunt zdrobiţi, iar crizele de hemoptizie devin din ce în ce mai grele şi mai dese.

În august 1951, Costache este transferat la închisoarea din Gherla.

Securitatea urmărea continuarea reeducării în vestita celulă nr. 99. După trei ani de cumplite torturi, suferind de plămâni, este transferat la secţia TBC din celularul vechi al închisorii, cunoscută şi sub numele de „*Zarca Gherlei*", rămânând pentru ceilalţi deţinuţi „*un far care ne lumina calea, spre a ne scoate din întunericul în care ne zbăteam*" .

În septembrie 1954 este transferat la sanatoriul Târgu-Ocna şi la Spitalul Penitenciar Văcăreşti, dar, încă bolnav, este chemat în procesul „Valeriu Negulescu" și acuzat drept liderul din umbră al reeducării de la Piteşti pentru care primeste alţi 25 de ani de muncă silnică. În ianuarie 1956 este diagnosticat cu „*tuberculoză pulmonară ulcero-cavitară bilaterală*" şi încarcerat în "*Casimca Jilavei*". În anul 1958, cu plămânii ciuruiţi de T.B.C., Oprişan este închis în subterana morţii, în reduitul Jilava, alături de părintele Gheorghe Calciu Dumitreasa, Marcel Petrişor şi Iosif V. Iosif.

Hemoptiziile lui Costache Oprişan erau atât de abundente încât era cu neputinţă să asişti la accesele lui de tuse fără să fii biruit de repulsie şi groază. Pr. Gheorghe Calciu, avand cunoștiințe medicale, a încercat din răsputeri să-i prelungească viața dându-i să respire pâine mucegăita pe post de penicilină sau tăindu-și venele pentru a colecta limfa pentru revigorare.

„*Desprins de timp şi adâncit în tihna rugăciunii, pentru Oprişan, fiecare clipă petrecută în Casimcă devine treaptă către cer, aşa cum fiecare cuvânt pe care îl rostea era un cuvânt sfânt, numai despre Hristos, numai despre dragoste, numai despre iertare.*

Îşi rostea rugăciunile şi ce impact puternic avea asupra noastră când îl auzeam rostind acele rugăciuni şi aflam cât de mult suferea! Nu era deloc uşor. (...) Un sfânt locuia în celulă cu noi. Simţeam prezenţa Duhului Sfânt în jurul său", mărturisește Pr. Calciu.

În el, regăsisem sprijinul moral pentru a rezista tuturor greutăţilor ce se iveau, iar vorbele lui aveau darul de a ne întări sufletul, dându-ne parcă noi puteri.

În ziua de 26 iulie 1958, sufletul lui Constantin Oprişan a fost slobozit din lanţurile pătimirii pământeşti. Pentru cei care l-au cunoscut îndeaproape şi pentru cei care îl preţuiesc de departe, Constantin Oprişan rămâne biruitorul mucenic şi mărturisitorul neînfrânt în crâncena bătălie dusă cu puterile întunecate ale iadului comunist.

Cu siguranţă, „*va trebui să treacă multă vreme până când din rândurile tineretului român se va mai ridica o asemenea valoare morală şi intelectuală! Dumnezeu aşa a vrut ca pământul mănos al ţării să primească o nouă sămânţă de elită*" .

ACATISTUL FERICITULUI MĂRTURISITOR CONSTANTIN OPRIŞAN (26 IULIE)

CONDACUL 1

Pe mult pătimitorul temniţelor româneşti şi pe grăitorul viersului filosoficesc, pe răbdătorul chinurilor mai presus de fire şi pe biruitorul iadului de la Piteşti, să-l cinstim cu inimi aprinse de dor dumnezeiesc, cântându-i aşa: Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

ICOSUL 1

Purtând în inimă a crucii biruinţă, cu suflet iubitor de credinţă, de tânăr ai învăţat să te jertfeşti pentru neam, fiind încununat cu nimb de har, iar noi credincioşii te lăudăm aşa:

Bucură-te, alesule mărturisitor al crucii lui Hristos;
Bucură-te, vlăstar al rugului aprins de rugăciune;
Bucură-te, răbdătorule al nedreptăţilor lui Veliar;
Bucură-te, apărătorule al credinţei ortodoxe;
Bucură-te, apologetule al Evangheliei lui Hristos;
Bucură-te, corifeule al înţelepciunii dumnezeieşti;
Bucură-te, luminătorule al minţilor lipsite de har;
Bucură-te, moştenitorule al împărăţiei fără hotar;
Bucură-te, rugătorule pe altarul dragostei de neam;
Bucură-te, icoană a pătimirilor mântuitoare;
Bucură-te, iubitorule de curăţie;
Bucură-te, alăută a graiurilor îngereşti;
Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 2

Ales de Dumnezeu să porţi pe trupul tău veşmântul amarelor tăceri, ai întărit sufletul îngrozit al fraţilor de suferinţă mistuiţi în cuptorul de foc al gheenei de la Piteşti, strigând din inimă rănită: „*Fiţi pregătiţi pentru lupta care se va da în mlaştina disperării. Fiecare va ieşi din încleştarea acestei lupte singur, neajutat decât de mila lui Dumnezeu şi de ce are*

mai bun în el”, iar noi, cei slăbănogiţi de păcat aducem lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

ICOSUL 2

La Piteşti, gurile iadului se deschideau flămânde vrând să înghită şi cea din urmă licărire de lumină din sufletele zdrobite în teascul cumplitelor cazne, iar ţie celui ce ardeai de dragostea lui Hristos, îţi strigăm cu glas fierbinte:

Bucură-te, mărturisitorule nemitamic al adevărului;
Bucură-te, împotrivitorule al turbatului călău;
Bucură-te, scut neclintit al nădejdii în Cel de Sus;
Bucură-te, vas ales al mirului suferinţei;
Bucură-te, sprijinitorul celor lipsiţi de ajutorinţă;
Bucură-te, povăţuitorul celor apăsaţi de conştiinţă;
Bucură-te, chivernisitorule al darurilor dumnezeieşti;
Bucură-te, împlinitorule al poruncilor evangheliceşti;
Bucură-te, învăţătorule al iertării;
Bucură-te, dascălul răbdării;
Bucură-te, folositorul celor zbuciumaţi;
Bucură-te, izbăvitorul celor înşelaţi;
Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 3

Martore mute ale hulelor fără ruşine, zidurile însângerate ale Piteştiului par să strige şi astăzi ceea ce lumea întreagă, stânjenită de atâta oroare

vrea să îngroape în tăcerea uitării, iar noi încremeniţi de uimire în faţa noianului de durere, cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 3

Zvârlit fără milă în hora morţii, sub ploaia de palme şi de sudalme, din ochii tăi ţâşnesc izvoare de lacrimi albind chipurile întunecate de sminteală ale fraţilor de suferinţă, iar noi cu cutremur plecând genunchii inimii, te lăudăm aşa:

Bucură-te, că mucenicește crunte bătăi ai răbdat;
Bucură-te, că în adâncul sufletului, de Hristos nu te-ai lepădat;
Bucură-te, că în Camera 4 - spital pe crucea pătimirii ai urcat;
Bucură-te, că prin sângele tău, lui Hristos, te-ai afierosit;
Bucură-te, că pământul românesc prin suferinţele tale s-a sfinţit;
Bucură-te, că în batjocuri şi în hule ai rămas cu sufletul nepătat;
Bucură-te, că în baia lacrimilor de pocăinţă te-ai luminat;
Bucură-te, că pe chinuitor fără teamă l-ai înfruntat;
Bucură-te, că zdrobit în bătăi nu ai deznădăjduit;
Bucură-te, că prin iubire, ura o ai nimicit;
Bucură-te, că din iad cu sufletul te-ai ridicat;

Bucură-te, că în tainiţele inimii şopteai neîncetat: „*Hristos a înviat*!”;
Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 4
Talazuri de aprigă ură s-au revărsat năvalnic vrând să înece corabia sufletului tău îndurerat pentru rănile aproapelui, iar în adâncul inimii, tainic glăsuiai lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

ICOSUL 4
Răcnind ca un leu gata să te înghită, satana ţi-a aşternut pe gene amare bezne, dar tu hrănit cu azima rugăciunii îi îndemnai pe cei aflaţi în amfora durerii: „*Iertaţi-mă! Fiţi tari! Nu se poate rezista, dar nici nu primiţi reeducarea!*”, iar noi cei chinuiţi în toată vremea de gândurile îndoielii, îţi cântăm aşa:
Bucură-te că drumurile-n suflet nu suferă întoarceri;
Bucură-te, că prin nădejde pe cel viclean l-ai biruit;
Bucură-te, că din potirul suferinţei până la capăt ai sorbit;
Bucură-te, că prin lacrimi sufletul ţi-ai curăţit;
Bucură-te, că întru adevăr credinţa ţi-ai întărit;
Bucură-te, că veşmânt de mucenic ai dobândit;
Bucură-te, că Hristos cunună veşnică ţi-a împletit;
Bucură-te, că de pe crucea jertfei ai mărturisit;
Bucură-te, că în zbaterea durerii te-ai smerit;

Bucură-te, că mintea la cer o ai suit;
Bucură-te, că inima în har ţi s-a înnoit;
Bucură-te, că pe aproapele neîncetat l-ai iubit;
Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 5
Lacrimi şi sânge au curs şiroaie în celula morţii de la Gherla şi cu gheare de fiară ţi-a strivit pieptul clocotind de ură cumplitul călău, în vreme ce în alăuta inimii, ca Arhanghelul Mihail, cântai lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 5
„*Să te certe pe tine, Domnul!*" a strigat satanei Arhanghelul cel cu sabia de foc pe când străjuia trupul lui Moise, iar ţie celui rănit de veliar în iadul disperării ca unui înviat din morţi, îţi cântăm aşa:
Bucură-te, răbdătorule asemenea lui Iov;
Bucură-te, strateg iscusit în lupta cu satan;
Bucură-te, nevoitorule al lui Hristos;
Bucură-te, tâlcuitorule al tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, rugătorule smerit;
Bucură-te, mucenicul Domnului iubit;
Bucură-te, luptătorule neobosit;
Bucură-te, următorule al Evangheliei;
Bucură-te, cald mijlocitorule;
Bucură-te, veghetorule al adevărului;

Bucură-te, ajutătorule în strâmtorări;
Bucură-te, izbăvitorule de supărări;
Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 6
Sub cerul încruntat al Gherlei, durerea încovoiată calcă pe lespezile reci de piatră, iar mâinile înlăcrimate se tânguiesc neputincioase şi din străfundurile inimilor aproape moarte răsună într-un glas cântarea: Aliluia!

ICOSUL 6
Cu trupul îmbrăcat în haina neputinţei, trimis ai fost să te întremezi la Târgu-Ocna şi Văcăreşti când noua condamnare la 25 de ani de închisoare ţi-a cernit sufletul, iar noi uimiţi de îngerească ta răbdare, îţi cântăm aşa:
Bucură-te, că prin boală, inima ţi-ai curăţit;
Bucură-te, că în neputinţe pe Dumnezeu L-ai slăvit;
Bucură-te, că trupul de dureri nu l-ai cruţat;
Bucură-te, că pătimiri cumplite ai răbdat;
Bucură-te, că în boală nu te-ai împuţinat;
Bucură-te, că voii lui Hristos te-ai plecat;
Bucură-te, că smerit pe toate le-ai îndurat;
Bucură-te, că Domnul te-a mângâiat;
Bucură-te, că pe cruce împăcat ai urcat;
Bucură-te, că satana neîncetat te-a vânat;

Bucură-te, că lui Hristos te-ai încredinţat;
Bucură-te, că până la moarte, chinurile ai răbdat;
Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 7

„*Ştiu că poţi să faci orice şi nu este niciun gând care să nu ajungă pentru Tine faptă*" au răsunat în inima ta cuvintele răbdătorului Iov şi purtat de pronia lui Dumnezeu, îi grăiai neîncetat cântarea: Aliluia!

ICOSUL 7

Ca într-un mormânt ai coborât cu trupul în adâncul pământ al Jilavei şi cu sufletul senin te-ai jertfit ca un miel neprihănit, iar noi credincioşii te lăudăm aşa:
Bucură-te, purtătorule de sfânt har;
Bucură-te, biruitorule al durerii fără hotar;
Bucură-te, trăitorule al rugăciunii;
Bucură-te, iubitorule de împăciuire;
Bucură-te, chip al dragostei depline;
Bucură-te, grăitorule al celor cereşti;
Bucură-te, propovăduitorule al iubirii frăţeşti;
Bucură-te, pătimitorule întocmai cu mucenicii;
Bucură-te, mângâietorul celor împovăraţi;
Bucură-te, dăruitorule de bucurie;
Bucură-te, ocrotitorul celor întristaţi;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor strâmtoraţi;

Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 8

Uşi grele închid zăvoarele Fortului 13 şi moartea pândeşte să secere în Casimcă schiloadele trupuri ale muribunzilor ce în cămara inimii jinduiesc să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 8

Departe de lume, departe de viaţă, în neagra celulă, din plămânii tăi ciuruiţi de boală se preling şiroaie de sânge şi buzele-ţi murmură cuvintele iertării, iar noi înfioraţi de atâta durere, îţi cântăm aşa:
Bucură-te, că pe Golgota pătimirii ai suit;
Bucură-te, că despre iertare mereu ai vorbit;
Bucură-te, că pe cei căzuţi i-ai însufleţit;
Bucură-te, că la Jilava te-ai sfinţit;
Bucură-te, că în greul bolii de ceilalţi te-ai sfiit;
Bucură-te, că a ta nobleţe, dăruire a trezit;
Bucură-te, că părintele Gheorghe Calciu pentru tine s-a jertfit;
Bucură-te, că în chinuri el te-a întărit;
Bucură-te, că prin suferinţă te-ai curăţit;
Bucură-te, că prin răbdare sufletul l-ai primenit;
Bucură-te, că în rugăciune adeseori ai fost răpit;
Bucură-te, că de har ai strălucit;

Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 9

„*Un sfânt locuia în celulă cu noi. Simţeam prezenţa Duhului Sfânt în jurul său*", mărturisea uimit părintele Gheorghe Calciu, iar noi, cu sufletul încălzit de focul dragostei creştine, neîncetat cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 9

în umeda hrubă a Jilavei, din zvârcolirea cărnii sfâşiate sclipeşte lumina jertfei neîntinate şi pare că îngerii stingheriţi în faţa durerii, îţi cântă aşa:
Bucură-te, că nădejdea nu ţi-ai pierdut;
Bucură-te, că în milostivirea lui Dumnezeu ai crezut;
Bucură-te, că în iubirea Lui te-ai desfătat;
Bucură-te, că pe altarul inimii tale L-ai lăudat;
Bucură-te, că în lacrimi sufletul ţi l-ai scăldat;
Bucură-te, că din orice prăbuşire mai tare te-ai ridicat;
Bucură-te, că de apăsarea patimilor te-ai uşurat;
Bucură-te, că din fericirea Raiului ai pregustat;
Bucură-te, că Hristos te-a binecuvântat;
Bucură-te, că îngerii de răbdarea ta s-au minunat;
Bucură-te, că, la Jilava sufletul ţi-a înviat;
Bucură-te, că de bucurie sfântă, duhul ţi-a tresăltat;

Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 10

Fărâme de mucedă pâine lăsate în Jilava temniţă aduc uşurare muribundului şi gemete surde răzbat din trupul sfârtecat de răni, în vreme ce inima îi cântă şoptit lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 10

Deşi ţintuit la pat şi sufocat de aerul greu al celulei, chipul tău era mereu scăldat în lumină, iar noi cutremuraţi de revărsarea de har, te lăudăm aşa:
Bucură-te, că lui Hristos te-ai dăruit;
Bucură-te, că de oameni te-ai făcut iubit;
Bucură-te, că de suferinţă nu ai fugit;
Bucură-te, că în dureri fără seamăn te-ai ostenit;
Bucură-te, că pentru cei din jur ai mai trăit;
Bucură-te, că jertfa lor cu pace o ai primit;
Bucură-te, că după cer ai tânjit;
Bucură-te, că de pământ cu duhul te-ai dezlipit;
Bucură-te, că în rugăciuni neîncetate te-ai sârguit;
Bucură-te, că în inima ta pe Hristos L-ai odihnit;
Bucură-te, că sufletul tău în lumină s-a învelit;
Bucură-te, că drumul crucii cu răbdare l-ai săvârşit;
Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 11

Stropi mari de sânge au curs din venele tăiate ale părintelui Gheorghe Calciu şi s-au atins de buzele tale tremurânde ca să-ţi adauge clipe de viaţă, iar noi minunându-ne de atâta iubire, aducem cu umilinţă lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

ICOSUL 11

„*Constantine nu muri! Vino înapoi!*" a răsunat în bezna de smoală a temniţei strigătul disperat al fratelui tău de suferinţă, iar noi muţi de durere, îţi şoptim în tăcerea inimii aşa:

Bucură-te, împlinitorule al voii dumnezeieşti;
Bucură-te, ascultătorul celor neputincioşi;
Bucură-te, îndreptătorul celor rătăciţi;
Bucură-te, sprijinitorul celor osteniţi;
Bucură-te, mângâietorul celor împovăraţi
Bucură-te, povăţuitorul celor întunecaţi;
Bucură-te, prietenul celor disperaţi;
Bucură-te, cercetătorul celor întristaţi;
Bucură-te, folositorul celor tulburaţi;
Bucură-te, biruitorule al curselor diavoleşti;
Bucură-te, privitorul celor cereşti;
Bucură-te, primitorule al harului dumnezeiesc;
Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

CONDACUL 12

Întors de pe tărâmul odihnei fără suspin, din ochii tăi clari se preling lacrimi grele ce poartă în ele spinii durerii, în vreme ce sufletul tău însetat după cer îi cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL 12

„*Voi muri, dar după moarte, mă voi ruga lui Dumnezeu pentru voi. Toate rugăciunile mele vor fi pentru voi, pentru că nu vreau să muriţi în această celulă*", au fost ultimele tale cuvinte care s-au împlinit întocmai, de aceea cu negrăită bucurie, îndrăznim să te lăudăm aşa:

Bucură-te, că de haina trupului stricăcios te-ai dezbrăcat;

Bucură-te, că din cuptorul chinurilor te-ai liberat;

Bucură-te, că veşmânt luminos de mire ai îmbrăcat;

Bucură-te, că o floare albastră, pieptul tău a împodobit;

Bucură-te, că în razele soarelui văratic, trupul tău străveziu a strălucit;

Bucură-te, că în lumină te-ai împodobit;

Bucură-te, că pe cărarea mântuirii ai umblat;

Bucură-te, că în odăjdiile muceniciei ai fost înveşmântat;

Bucură-te, că Hristos te-a încununat;

Bucură-te, că pe cei dragi în rugăciune nu i-ai uitat;

Bucură-te, că în ceruri cu sfinţii te veseleşti;

Bucură-te, că pentru neamul românesc neîncetat mijloceşti;
Bucură-te, fericite Constantine, serafimul temniţelor româneşti!

Condacul al 13-lea
O, de trei ori fericite Constantine, chip al răbdării şi al neprihănitei rugăciuni, la tine alergăm şi din adâncul inimii te rugăm să mijloceşti pentru noi în vremurile tulburi de apoi, ca izbăviţi din nevoi, împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!
Acest condac se zice de trei ori. Iar apoi se spun din nou Icosul 1 şi Condacul 1.

Acatist alcatuit de un credincios cu mare evlavie

7) PREACUVIOSUL ARHIMANDRIT GHERASIM ISCU, MUCENICUL CU SURÂS BLAJIN
(21 ianuarie 1912, com. Poduri-Bacău – † 26 decembrie 1951, închisoarea Târgu Ocna)

Sursa - http://www.cuvantul-ortodox.ro, revista Familia Ortodoxă

Părintele Gherasim L-a iubit pe Hristos din anii copilăriei. De la doisprezece ani a auzit chemarea Sa şi a intrat frate în Mănăstirea Bogdana. Se trăgea dintr-o familie de ţărani înstăriţi, lucru care nu l-a împiedicat să lase toate şi să aleagă o cale a renunţărilor şi a jertfei.

Înzestrat cu o inteligenţă deosebită, cu râvnă pentru studiu şi mai ales cu mare sete de rugăciune şi viaţă lăuntrică, a fost trimis de către mănăstire să-şi continue studiile, ajungând să absolve ca şef de promoţie nu numai Seminarul de la Neamţ, ci şi Facultatea de Teologie. Dorind o viaţă duhovnicească mai aspră, a ajuns la Tismana, mănăstire care îi „*insufla mult respect şi devotament pentru drumul monahal*", aşa cum însuşi o spunea mai târziu. După încheierea studiilor, a primit pentru scurtă vreme ascultarea de stareţ al Mănăstirii Arnota – Vâlcea, iar în anul 1942 a fost trimis de către Mitropolitul Nifon Criveanu ca preot misionar în Transnistria.

Peste tot, Părintele Gherasim s-a sârguit, cu timp şi fără timp, zi şi noapte, să fie înaintea oamenilor şi a lui Dumnezeu, un preot adevărat, care să răspundă nevoii semenilor de dragoste, luminare şi rugăciune. Pentru sârguinţele sale pastorale, în 1943, acelaşi mitropolit l-a numit stareţ al Mănăstirii Tismana, ascultare pe care o va împlini cu vrednicie până în ziua arestării sale.

În anul 1948 nu era greu de găsit motive pentru a aresta pe cineva. Iar pentru Părintele Gherasim s-au găsit destule dovezi „*incriminatorii*": o predică anticomunistă fulminantă ţinută de hramul mănăstirii, un ajutor dat celor din munţi care organizau rezistenţa şi multe altele… Toate acestea au intrat sub incidenţa Codului Penal ca şi „*crime de uneltire împotriva ordinii de stat*". Ajuns în mâinile Securităţii, Părintele Gherasim a răbdat mucenicește toate chinurile cu putinţă pe care le-au născocit minţile bolnave ale călăilor săi, fără să denunţe pe nimeni ori să recunoască învinuirile aduse.

Se zice că, în urma îndelungatei anchete, Căpitanul Oancă ar fi obosit bătându-l şi-ar fi strigat: „*Eşti nebun, toţi ceilalţi au recunoscut… şi tot cincisprezece ani vei fi condamnat!*" Calea Golgotei sale va trece apoi prin temniţele de la Aiud, Piteşti, Canal şi Târgu Ocna…

"*Voi pleca în curând, poate chiar acum, în noaptea de Crăciun. Și acesta e un dar al Domnului. Nu știu cum să-I multumesc... Nu stiu cum să-i fac pe oameni să-L trăiască pe Dumnezeu, deplina bucurie… Am certitudinea vieții veșnice, particip deja la ea. Nu mă sperie nici judecata, căci merg cu cuget smerit și cu nădejde numai în mila și darul Domnului… Duhurile întunericului stăpânesc acum pe oameni, dar să nu vă temeti, Hristos este aproape, cercetează lumea; iar lumea are nevoie de multă suferință*..".

"*[În lagărul de muncă de la Canal] Erau supuși la cele mai grele și umilitoare munci (cu predilecție să curețe closetele). Între torționarii Părintelui Iscu de la Canal s-a distins prin cruzime un oarecare Vasilescu, deținut de drept comun care imbrățișase reeducarea fiind integrat ca torționar în 'brigada hoților'. Preoții închiși la Canal au servit drept exemplu de smerenie și rezistență tuturor deținuților, dându-le putere să reziste și să respingă reeducarea. Cu riscuri enorme și plătind faptele cu propriul sânge, preoții de la Canal oficiau în fiecare zi Sfânta Liturghie aducând pe Hristos în mijlocul Infernului.*

În timpul detenției de la Canal, Părintele Iscu s-a îmbolnăvit grav de tuberculoză și a fost transferat la Spitalul Penitenciar Târgu Ocna. Părintele a fost repartizat în Camera 4 Spital – camera în care erau deținuții aflați pe patul de moarte. Chiar dacă se afla

într-un spital penitenciar, asistența medicală era aproape inexistentă iar despre medicamente nici nu putea fi vorba. Deținuții care aveau cunoștințe medicale își riscau sănătatea îngrijindu-i pe cei contagioși.

Camera 4 Spital era mereu supraglomerată, astfel că deținuții se aflau câte 2-3 într-un pat. Părintele împărțea patul cu generalul Todirescu pe care l-a întors către credință. Părintele Gherasim, în care strălucea harul lui Dumnezeu, și-a cunoscut mai dinainte ziua morții, anunțând pe cei apropiați și rugându-i să-i fie spălat trupul (după rânduială). Înainte de a părăsi această lume, Părintele a facut un gest pe măsura sfințeniei sale.

Acel deținut, Vasilescu, torționarul de la Poarta Albă ajunsese și el la Târgu Ocna cu plămânii mâncați de cavernele tuberculozei. În 25 decembrie 1951 Părintele Gherasim a cerut să fie ridicat din pat și dus la căpătâiul lui Vasilescu – aflat în aceeași cameră. Cu cea mai mare dragoste creștină i-a spălat fața, l-a sărutat și i-a dăruit iertarea păcatelor. Vasilescu s-a spovedit atunci victimei sale de la Canal și, primindu-L pe Hristos în trup și în suflet, a căpătat liniștea de care avea nevoie. Părintele a fost așezat apoi în pat și, la rugămintea sa, au fost citite rugăciunile. În aceeași noapte – a Sărbătorii Nașterii Domnului – Părintele Gherasim și Vasilescu au plecat împreună la Domnul, împăcați.".

Părintele Gherasim şi-a găsit odihna veşnică la Târgu Ocna, împreună cu Valeriu Gafencu, într-un cimitir fără mormânt şi fără cruce.

Părutu-s-a în ochii celor mulţi plecarea lor de pe pământ pedepsire, dar ei sunt în pace, căci nădejdea lor era preaplin de Nemurire…

BROȘURA SE DISTRIBUIE GRATUIT

ISBN: 978-973-0-36279-4